

Bulletin

Svaz výkupců a zpracovatelů druhotných surovin, z.s.

VÁŽENÍ KOLEGOVÉ, ČLENOVÉ SVDS,

Do konce roku 2016 ještě zbývá necelý měsíc, ale již lze říci, že to byl rok, oproti minulému, nepochybně mnohem klidnější, aspoň co se týká výkupu a zpracování druhotných surovin. Dramatické konce výkupu, předvídané v otázkách některých medií se nepotvrdily. Dokonce ani opakované akce Blue 24 nepřinesly pro některé jejich „fanoušky“ očekávané ovoce. A tak nikoliv administrativní zásahy, či, nedej Bože, zcestné představy politiků, nebo SMO ČR, ale viditelná ruka trhu zasáhla do ceny surovin na světových trzích a stala se rozhodujícím regulátorem trhu odpadů. Konec roku však dramatickou změnu přinesl. Svět je v pohybu, nálek jedněch a radost druhých rozděluje na nesmířitelné tábory. Pro někoho překvapivé výsledky voleb v USA, v našich médiích provázené hysterickými výkřiky o konci světa, daly jasnou informaci o pomýleném chápání světových pořádků údajnými elitami, ty naše „české elity“ nevýmaje. Před několika málo lety oslavovaná globalizace asi není to pravé pro tento svět a tak lze očekávat změny nejen kosmetické, ale zásadní. Trh surovin nevýmaje. Ano, svět se kolem nás mění a není to jen výsledek amerických voleb. Evropská unie se také musí změnit, a pokud chce přežít, musí změnit svou hospodářskou politiku. Je otázkou, jestli to půjde s těmi, kteří dnes stojí v čele. S koncem roku se blíží den, kdy se bude rozhodovat o udělení statusu tržní ekonomiky Číně a kdy by se měly bruselské elity probudit z jejich snění ve virtuální realitě. Půjde o hodně, výsledek mnohé napoví i pro naše podnikání.

Petr Miller
předseda SVDS

deset měsíců roku 2016 uplynulo jako voda a i když je ještě brzy na shrnutí, co pro nás tento rok znamenal, rád bych se v předstihu podělil o některé myšlenky či úvahy. Především si myslím, že to byl rok poměrně klidný, i když jsme se každý museli nějak vypořádat s mnoha situacemi, které negativně ovlivnily naše podnikání. A to jak působením vnitřních, tak vnějších okolností. Rok příští bude nepochybně mnohem dramatictější, nakonec dva nové zákony o odpadech dospějí do Parlamentu a také už bude jasno, jak to bude s udělením statusu tržní ekonomiky Číně. To vše mohou zamíchat volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které by se měly konat koncem října 2017, a dnes nelze odhadnout, jací noví hráči budou ovlivňovat odpadovou politiku. Pokud mám na mysli klidné období, pak to rozhodně neplatí o výboru SVDS. Hektické období posledních dvou měsíců, které bude i nadále pokračovat a kdo ví, kdy bude jeho konec, se možná některým z Vás, kdo se nepodílíte na každodenním řešení, jeví tak, že SVDS, respektive výbor, který jste si zvolili, nic nepodniká, případně dostatečně nehájí Vaše zájmy. Možná, že si dokonce říkáte, zda má členství pro Vás smysl. Může to být tím, že jako člen výboru a účastník jednání v Bruselu, do toho vidím o něco více, a proto můj názor

je, že ano, má to smysl. A že se nic neděje?

OPAK JE PRAVDOU

Téměř denně jsou členové výboru zasypáváni maily z Bruselu, aby se vyjádřili k tomu či onomu návrhu, případně aby vyjádřili souhlasný nebo nesouhlasný názor. To nejsou zdvořilostní maily, to jsou pracovní úkoly z oblasti odpadů, jejichž neře-

i to, že vedení SVDS se podařilo propojit sekretariát EuRIC s naším MŽP, které dnes s EuRIC aktivně komunikuje. Prvním kladným výsledkem může být např. to, že nás MŽP požádalo o spolupráci na přípravě pozice, jak hlasovat o návrhu EU směrnice k „ekotoxicitě HP14“, o které se nedávno v komisi EU hlasovalo. MŽP se k našemu doporučení připojilo a hla-

šení může mít fatální následky pro celý odpadářský segment. A těch úkolů je takové kvantum, že obdivuji kolegyni Směšnou, jak se s tím vším stihá tak rychle vypořádat, udělat k tomu odborný rozbor, kompetentní názor, a mnohdy s návrhy změn odeslat do Bruselu. I já měl zpočátku o našem členství v EuRIC pochybnosti, ale s odstupem času naše členství v EuRIC hodnotím kladně. Jako pozitivum vidím

sovalo v souladu s námi, což vidím jako pozitivum. Dokonce se zdá, že i MŽP přehodnotilo názor na náš svaz a myslím si, že vztahy mezi SVDS a MŽP jsou na dobré cestě ke spolupráci, aspoň na poli evropské legislativy. Členství v EuRIC pro nás znamená, že máme přístup k důležitým informacím, které často máme dříve než naše MPO nebo MŽP a můžeme s nimi pracovat a připravit se pokračování na následující straně >>

pokračování z předchozí strany >>

na případné změny v budoucnu nebo naopak se proti návrhům postavit a říci jasné ne. To je obrovská deviza, kterou jsme dříve neměli a byli tak odkázáni na to, co nám předloží naše ministerstva. Většinou jsme byli postaveni před hotovou věc, a kdy již nebylo možno se bránit. Někteří namítnete, že řadu vymoženosti si MŽP zavádí samo dle svého uvážení (bezhotovost, zákaz výkupu dílů z vozidel, etc.). Ano to je pravda, ale i o tomto při zasedáních EuRIC informuje SVDS ostatní členy, snažíme se získat informace, jaké oni mají zkušenosti s podobnými problémy, a očekáváme, že nejvyšší vedení EuRIC se k tomu nějak postaví. Ale nemůžeme čekat, že hned druhý den přijdou za ministrem Brabcem a řeknou mu, že to nebo ono musí okamžitě zrušit. Tato nesmyslná omezení a zákazy pak může vedení EuRIC napadat u Evropské komise či Evropského parlamentu. Vráťm se ještě k informacím, které dostáváme. Možná se ptáte, proč nejsou vyvěšeny na www. Jsou pro to dva důvody. Jeden je ten, že některé informace jsou v době zaslání označeny jako neveřejné a tajné (třeba postoj nebo způsob hlasování, který EuRIC lobuje v Evropském parlamentu, navíc je třeba respektovat skutečnost, že legislativa v tom směru je od naší v některých případech značně rozdílná) a druhý je ten, že při množství materiálů, které se mění doplňováním návrhů a postojů ostatních členů z 22. států EU, které se komunikují výhradně v anglickém jazyce, by naše stránky byly doslova zaplněny a bylo

by to nepřehledné. Pokud ovšem má někdo zájem být denně informován o aktuálním dění a zejména svými příspěvky či návrhy podílet se na korespondenci, kterou směřujeme do Bruselu, tak samozřejmě bude vítán s otevřenou náručí. Občas slyším názory, že se v EuRIC řeší problematiky, které se

konkrétního jednotlivce, či nás jako SVDS, netýkají (aktuálně šredry, ekotoxická, snaha přeradit co nejvíce odpadů do kategorie NO, etc.). Věřte mi, že týkají, a když ne hned tak zcela určitě v horizontu roku. Odpady a s nimi související komerční zájmy, to jsou spojitě nádoby.

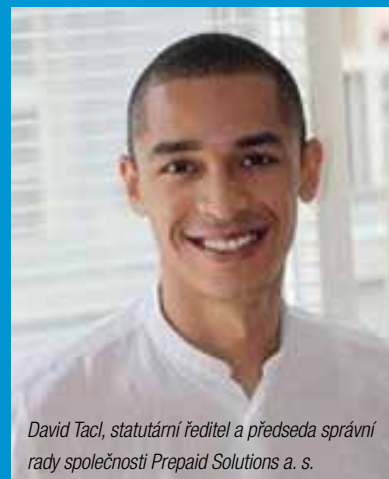
A teď ta méně populární věc. EuRIC se chystá zvýšit poplatky za členství. Proč? Legislativa v environmentální oblasti je stále obsáhlejší a těmi všemi návrhy nařízení a směrnic je potřeba se podrobně seznámit, pročíst, a najít vše, co by mohlo negativně dopadnout na náš segment. Ale to by bylo opravdu málo. Naše návrhy, nesouhlasy či úpravy textů, musíme podpořit odbornými argumenty, udělat právní rozbor, intenzivně komunikovat s členy komise či členy parlamentu EU, protože tady se rozhoduje. A to vše někdo musí udělat. Možná budete namítat, že je to drahé a jestli si to můžeme dovést, jestli se to vyplatí. Vzhledem k tomu, kolik dostáváme informací a možnosti „kecat“ do toho již ve fázi prvotního nápadu, a zejména mít povědomí o tom, co s jistotou na nás dopadne, a mít možnost se na to v předstihu připravit, tak je ta částka směšná. Je třeba si uvědomit, že na fungování EuRIC se skládáme z členských poplatků a jak jeden Němec poznamenal, tak to navýšení je kontejner šrotu (dnes díky cenám souprava). Položil by někoho kontejner šrotu? Myslím, že ne. I kdybychom měli ten kontejner (soupravu) naplnit částí materiálu od každého člena. Je třeba si uvědomit, že zákony, vyhlášky a nařízení nemají původ v ČR, ale v Bruselu a my máme možnost tato, mnohdy zcestná moudra, ovlivnit. Samozřejmě, že oprávněná námitka je, že to, co se nám podaří a za naše peníze, tak s tím se s námi vezou „také naši kolegové“, kteří podnikají ve stejném segmentu, kteří budou mít stejný profit, aniž by pro segment něco pozitivního udělali a pohodlně čekají, jak to dopadne. Ano, v tomto pohledu na sebe členové SVDS vzali úlohu mouřenína.

Kolegové, přátelé, já, stejně jako vy, se živím výkupem a zpracováním druhotných surovin, co trápí vás, stejně tak dopadá i na mne a právě proto bych uvítal, kdybyste se nad těmito řádky zamysleli. Pokud máte někdo nějaké dotazy nebo pochybnosti, tak jsem Vám k dispozici a rád Vám odpovím.

Alexander Bolcek
info@abmetalrecycling.cz

KARETNÍ PENĚŽENKA

další forma úhrady za
vykoupený kovový šrot

David Tacl, statutární ředitel a předseda správní rady společnosti Prepaid Solutions a. s.

Dobrý den, pane řediteli.

V březnu letošního roku byl představen nový produkt, tzv. Karetní peněženka, jejím autorem je Prepaid Solutions a.s. za přispění SVDS. Mohl byste, prosím, pro ty, kteří ještě Karetní peněženku ne-nabídlí svým zákazníkům, ukázat na její výhody?

Tento produkt slouží pro výplaty lidem, kteří nemají běžný účet a zároveň nechťejí poslat peníze složenkou na adresu. Výhodou Karetní peněženky je, že si jí může pořídit kdokoli, a to jak občan ČR, tak i cizinec. Tomu stačí pouze pas společně s povolením k pobytu, případně s čestným prohlášením o adrese na území ČR, na které bydlí.

Výhoda Karetní peněženky je hlavně rychlost, kterou je připsána částka za výkup na již registrovanou platební kartu. S kartou lze pak platit u všech obchodníků, kteří akceptují karty MasterCard® stejně tak jako z ní vybírat v jakémkoliv bankomatu v České republice i v zahraničí.

Registrace nového klienta trvá pouze několik minut, a kromě předložení občanského průkazu není třeba žádná další administrativa. Výkupce okamžitě nahraje požadované prostředky prostřednictvím online programu, klient kartu jednoduše aktivuje a zákazník má peníze ihned k dispozici. Pokud se jedná o již zavedenou kartu, tedy o zákazníka, který chodí do sběrný pravidelně, prostředky jsou k dispozici zhruba do 15ti minut po online připsání. I z tohoto důvodu jsou Karetní peněženky zákazníci výkupu oblíbeny a vítány. O tom svědčí počet karet prodaných členům i nečlenům SVDS, který se neustále zvyšuje.

To mohu potvrdit. Minimální nároky na administrativu oceňují nejen naši klienti, ale zejména naši výkupci, kterým Karetní peněženka výrazně usnadnila práci. Jaký je, pane řediteli, z Vašeho pohledu o Karetní peněženku zájem?

Naše společnost je velmi potěšena faktem, že u partnerských výkupců se produkt setkal s pozitivním ohlasem. Od začátku fungování tohoto projektu jsme rozšířili distribuční síť z řad členů i nečlenů SVDS napříč ČR (Sokolov, Praha, Prostějov, Česká Třebová, Ostrava, Brno, Votice, Sázava). Aktuálně objem vyplacených prostředků přes tento produkt neustále roste a již dosahuje několika milionů korun měsíčně.

Karetní peněženka se jako platební instrument v SVDS ujal a jsem přesvědčen, že na tento způsob plateb bude přecházet stále více provozoven.

Očekáváme, že do poloviny roku 2017 bude Karetní peněženka jedním z hlavních instrumentů výplaty klientů (fyzických osob) v tomto oboru. V rámci vylepšování uživatelského rozhraní webového účtu pro výkupce jsme na podněty dosavadních partnerů navíc zabudovali nové prvky, které usnadňují práci s výplatou výkupů prostřednictvím Karetních peněženek, a to:

1. objednávky karet online přes webové rozhraní - na dvě kliknutí
2. možnost nadefinovat oprávnění přístupů pro pracovníky výkupu
3. generování sestav pro účetnictví
4. přidání identifikátoru platby (možnost zadat vlastní číslo – např. číslo výkupky)
5. generování přehledu prodaných (přiřazených) karet
6. u založení klienta je možné vložit až 4 dokumenty (usnadňuje práci např. při přiřazování karet zahraničním klientům)

Dá se říci, že produkt splňuje vše, co jsme očekávali, ale nikdy není nic dokonalé, aby se neuvažovalo o dalším zlepšení.

Na dalším zlepšování systému jak pro výkupce, tak pro koncové klienty, neustále pracujeme. Aktuálně připravujeme modul platebního účtu v prostředí webové samoobsluhy, který klientům umožní sledování pohybu na kartě nad dosavadní rámec,

navíc také umožní realizaci jednoduchých platebních příkazů společně s jednoduchou aktualizací osobních údajů přímo u konkrétní karty (klient může mít až tři aktivní karty Karetní peněženka). Spuštění plánujeme na začátek příštího roku.

Aktivně také pracujeme na rozšiřování počtu spolupracujících výkupců. Každý nový partner je pro nás opravdu důležitý, a to nezávisle na velikosti nebo počtu výkupu. Zavedení produktu pro nového výkupce je velmi rychlé a jednoduché. Výkupci jsou předány karty, které dále distribuuje klientům a personál výkupny absolvuje krátké školení k užívání systému karetní peněženky.

Zákony se v ČR často mění, je nějaká změna v souvislosti s používáním Karetní peněženky?

Chtěl bych upozornit na důležitou změnu, týkající se výkupců, kteří vyplácejí své klienty převodem na jiné dobíjecí platební karty neboli na karty, které sami neprodali a klienti je získali jiným způsobem. Díky změně v zákonné úpravě regulující oblast AML, nebude možné od 1.1.2017 vydávat a dále používat dobíjecí platební karty, u kterých nebyl klient zcela ztotožněn. Karetní peněženka se tedy stane jedinou dobíjecí platební kartou, kterou bude možné použít k vyplácení klienta ve všech případech.

V tomto smyslu se jedná o 90% všech dobíjecích platebních karet, u nichž zatím nedošlo k identifikaci držitele a nebude je tedy možné využívat jako doposud, dokud se klient plně neidentifikuje. Od 1.1.2017 bude Karetní peněženka www.karetni-penezenka.cz skutečně bezkonkurenční dobíjecí platební kartou, kterou bude možné využívat i nadále k výplatě klientů, kteří si nepřejí být vyplaceni na bankovní účet nebo složenkou.

Výhodou našeho řešení je, že k identifikaci klienta dochází přímo na dané výkupně, v on-line režimu, bez nutnosti odkazovat klienta k provedení identifikace mimo provozovnu, a tedy bez dalšího čekání na realizaci výplaty za výkup.

Pane řediteli, děkuji za rozhovor.
Petr Miller

ČÍNA, ČÍNA... OCEL?... *CO TAK NAJEDNOU...?*

V závěru roku se v souvislosti s čínskou nadprodukcí oceli „roztrhl pytel“. Kde kdo je odborník a mele dokola obehnanou písničku, ale nikdo neříká, že k nadprodukcí muselo dojít a že bude oprávněný zájem ji někde umístit. Nejen Evropa ráda prodávala kovový, a nejen kovový šrot do Číny a výrobci jistě s potěšením dováželi levnou ocel, protože zejména cena, na téměř technologicky vyrovnaném evropském trhu, činila jejich výrobky konkurence schopnější. A co víc, nikomu nevadilo, že tento čilý a rozvíjející obchod se vede s komunistickou Čínou, která nesplňovala ona pomyslná kritéria, která se náhle vynořila, když začalo být „ouvej“. A co si vývozci kovového šrotu mysleli, že s ním bude Čína dělat? Překvapivě se hojně rozpovídali i čeští europoslanci, „odborníci“ na problematiku laciné ocele z Číny. Např. europoslanec Pavel Ploc, o kterém toho zase moc v souvislosti s překerní situací v odpadovém hospodářství tolik slyšet není (pokud vůbec), a aby nebyla žádná pochybnost, dokonce i fotku zařadil(svou), pravil:

„Čína podle mého názoru prostě předpokládá, že si status tržní ekonomiky vyčeká. Při svém vstupu do WHO totiž Čína oznámila, že ještě neukončila proces přechodu na tržní ekonomiku a umožnila tak dalším členům Světové obchodní organizace uplatňovat po dobu 15 let antidumpingová cla. Jenže patnáctiletá lhůta doběhne přesně 11. 12. 2016 a přístupový protokol také stanoví, že po uplynutí tohoto

přechodného období má být Čínské lidové republiky přiznán status tržní ekonomiky automaticky.“

Obsah toho, co řekl, za komentář nestojí, ale kdo umí číst, tak si musí položit otázku:

„Tak proč ten cirkus“???

15 let jsme měli možnost uplatňovat antidumpingová cla a teď má být „šmytec“. Zbývá k naplnění přístupového protokolu „Přiznat automaticky“! Jenomže.....pan poslanec zjistil (po jaké době?), že ujel vlak, stejně jako i jiným EU poslancům, a tak moudře pravil, či opakoval, že *„Pro Evropský parlament toto ale přece nemůže a nesmí být důvodem pro to, aby nerespektoval platná kritéria pro udělení statusu tržní ekonomiky. Proto vyzýváme Evropskou komisi, která přece sama sebe pasovala na „strážkyni smluv“, samozřejmě členské státy v Evropské radě, aby blízký problém začaly neprodleně řešit“.*

Poněkud teatrální. Problém se blíží, je třeba se probudit a začít ho řešit. No vida, našel řešení i toho, kdo by to měl provést. Má to však háček, za prvé co na to Čína a za druhé, jestli není, ne za pět minut dvanáct, ale už několik roků po dvanácté. Aby nebyla pochybnost, jak to pan poslanec myslí, na prvním místě uvedl „mé“, tedy jeho stanovisko a dále stanovisko frakce Socialistů a Demokratů i Evropského

parlamentu. A dodal, jak tomu jsme v poslední době zvyklí, kdy kde kdo se ohání nějakou legitimací, slovy:

„Evropský parlament je jediná evropská instituce volená občany, máme skutečnou demokratickou legitimaci“. Sice nechápu, jakou má jeho „demokratická legitimace“ souvislost s problémem nízké ceny importované oceli z Číny a také, cože tak najednou na to pan poslanec přišel, když je to věc známá už dle jeho slov 15 let.

ZKUSME SE NA TEN PROBLÉM PODÍVAT Z JINÉ STRÁNKY.

Ponechám fakt, že 15 let se o tom vědělo a zdá se, že to všem vyhovovalo, jenomže když to má spadnout, pak je z toho tvrdé probuzení a kde kdo je z toho tak říkajíc „na větvi“.

15. února 2016 byla v Bruselu demonstrace ocelářů a v březnu byla valná hromada EuRIC.

Na valné hromadě EuRIC v březnu šlo hlavně o to, jak nazvat „Circular economy“, tuto novou hračku EU, co nejkrásnějším básnickým výrazem. Nechyběla ani věštecká vidění. Indický host, který plédoval o zavedení „CE“ do všech částí světa věstil, že po zavedení nastane ráj na zemi, poněkud objemově nepřehlédnutelná dáma prohlásila, že si na ni jednou vzpomene, a že to nebude dlouho trvat, protože „CE“ znamená novou epochu světa. No neberte to, a já už na ni vzpomínám dneska. Problémy s klesajícími cenami kovů a téměř nemožnost umístit na nějaký trh kovový šrot, tak o tom ani zmínka. A jak chce někdo za těchto podmínek realizovat „CE“, také ani zmínka. Změna nastala až druhý den. Rétorika některých chytrých Němců a Francouzů z listopadu a se diametrálně změnila a všechny legrácky o cyklickém výkvy, jak nás, neználky z východu v listopadu 2015 v Bruselu školili, je totálně přešly. Jejich problém není v tom, že by měli málo šrotu, jejich problém je v tom, že pomalu už neexistuje trh, kde by ho udali. Druhý den vystoupil jako host představitel další evropské hutní organizace a naservíroval to všem srozumitelně a po lopatě. Zopakoval, že Čína má 3,5 miliónu tun nadbytečných zásob Fe produktů, které musí někde umístit. Do Turecka to nepůjde, protože Turci mají také přebytek, to samé Pákistán a Indie. O Rusku, Bělorusku a Ukrajině ani nemluvě. USA zájem nemají, jsou soběstačné a spíše by také potřebovaly někde svou nadprodukcí umístit. A pak k tomu dal jasnou informaci. Kdyby se na 3 roky zastavila hutní výroba v celé Evropě, nic se nestane. Čína a ostatní státy s nadprodukcí

trh okamžitě naplní. O tom, co bude s Čínou a nejedná se jen o Čínu, nebudou rozhodovat sebevětší organizace, ale podtrhl, že to budou politici. Nezapomněl dodat, že některé státy a zejména jejich rozhodující firmy, které tvoří vysokou přidanou hodnotu, vůbec nemají zájem Čínu nějak omezovat či konstruovat nějakým dramatické kroky. Mercedes nebo VW budou tlačit pro minimální omezení a s jejich finančními možnostmi, které mohou vynaložit na lobování, se prostě ani ve snu nemůže EuRIC, ani loby ocelářů, srovnávat. A takových firem je v Evropě celá řada. No a co demonstrace? Druhý den po demonstraci ocelářů nastalo ticho po pěšině. Taková akce a žádná odezva?

Listopad 2016 a další akce ocelářů. Datum 11. 12. 2016, kdy má být WTO automaticky přiznán Číně status tržní ekonomiky je na spadnutí. Opět z ČR vyráží autobusy do Bruselu. IndustryAll, evropská unie průmyslových odborových svazů, svolala protestní demonstraci, které se účastnilo údajně 12 000 lidí, kteří pracují v ocelářském průmyslu, či na něj navazují. Druhý den, opět žádná odezva až na drobné výjimky. A nešlo jen o dumpingové ceny oceli a výrobků z oceli importovaných z Číny, šlo o konec evropského ocelářství a s tím i konec významného počtu pracovních míst.

Zdá se však, že to není silný argument a že, jak se mnozí vyjádřili, dokonce i někteří naši významní ekonomové, zánik tohoto segmentu nic dramatického neznamená. Souhlasím, po zkušenosti se zánikem ČKD, že to opravdu nic neznamená, ovšem za předpokladu, že vím, jak pracovní místa nahradím a že to nebude o pracovních místech „skladníků“ ve skladech Amazonu, ale o pracovních místech v odvětvích s vysokou přidanou hodnotou a tomu odpovídající mzdou. A že by to nebylo jednoduché, zejména v hutních profesích, tak to mohu z vlastní zkušenosti potvrdit.

ZKUSME SE NA PROBLÉM PODÍVAT Z HLEDISKA ČÍSEL.

Zánik ocelářství v Evropě znamená zánik tradičního odvětví a s tím spojených cca 150 až 300 000 pracovních míst (údaje se rozcházejí, podle toho kdo je prezentuje).

JE TO DRAMA NEBO NENÍ?

Studie Obchodní komory Evropské unie v Číně, která byla zveřejněna na začátku letošního roku, říká, že nadprodukce v Číně, především v ocelářském segmentu, představuje hrozbu pro světovou ekonomiku, nikoliv jen pro EU (ke kte-

ré svět, možná nevědomky, sám přispěl). Data ukazují, že za šest let, v období od roku 2008, stoupla nadprodukce v čínském ocelářském průmyslu o 132 milionů tun na 327 milionů tun v roce 2014. Nadbytek vede k tomu, že Čína zaplavuje mezinárodní trhy ocelí, kterou nabízí za dumpingové ceny.

Čína si je dopady svého exportu vědoma, a protože se chce pragmaticky dohodnout, snaží se situaci řešit a navrhla snížit produkci ocele o 100 milionů tun do roku 2020. I toto dramatické snížení se jeví jako nedostatečné, protože i tak bude mít Čína nadvýrobu převyšující celkovou produkci Evropské unie. Tak se v duchu ptám, jestli toto je relevantní argument odpůrců udělení statusu Číně, kterým někteří argumentují. Případá mi to už jako nepovedená komedie, a pokus o celosvětové plánování, se kterým jít na fórum, je snad ostuda.

Minulý týden Čína oznámila, že dosáhla letošního cíle ve snižování nadprodukce v ocelářském segmentu, kterou snížila o 45 milionů tun.

Ovšem jaká je cena snížení výroby v ocelářském a uhlénném průmyslu?

Snížení nadměrné výrobní kapacity ocelářského a uhlénného průmyslu v Číně, znamená zrušení 1,8 milionu pracovních míst. Proti tomu evropských cca 300 000 je drobnost.

Evropská komise už se nehodlá potýkat s problémem, jestli Čína je tržní nebo netržní ekonomikou a proto navrhuje nová pravidla pro antidumping tak, aby údajně mohla dál postihovat přísněji nekale levné dovozy z Číny.

A JEDNAT JE TŘEBA RYCHLE.

Komise si však už údajně ví rady a tak její představitelka, Cecilia Malmströmová, představila nový nástroj, který má uchránit evropský trh před dumpingem.

Aby se „vlk nažral a koza zůstala celá“, tak o tom je nový výpočet sankčních cel, která jsou podle nové metodiky v průměru o 4% nižší, než cla stávající (39, nově 35%) a jak komise spočítala, případný vyšší vývoz může ohrozit nejvýše 20 000 pracovních míst. Komise dále dokládá, že Čína všechna kritéria pro udělení statusu tržní ekonomiky splňuje.

Potvrzuje se to, o čem jsme se Sašou Bolcekem informovali již začátkem tohoto roku. Už tehdy bylo rozhodnuto a akce typu demonstrací jsou jen tradičním folklorem.

O CO TEĎ JDE.

Pokud status udělen nebude, s jistotou lze očekávat, že Čína zažaluje Evropskou unii u WTO a přijme odvetná opatření. Je otázkou, kdo by prodělal.

Na jedné straně fandíme Číně, že dohání Spojené státy a obdivujeme její ekonomickou výkonnost, ale na druhé straně by zase neměla být tak moc vysoká, aby nás neohrožovala. Tak nevím, co je principem volné soutěže na trhu.

Odpůrci udělení statusu argumentují neplněním 5 kritérií. Čínský velvyslanec v Německu uvedl, že pětice podmínek, kritérií, není výslovně definována v žádném evropském legislativním předpisu.

O JAKÁ KRITÉRIA VLASTNĚ JDE?

Při posuzování, aby mohla být určitá země považována za tržní ekonomiku, Komise vychází z těchto požadavků:

- musí být zajištěn nízký vliv státu na řízení podniků
- soukromou podnikatelskou činnost by neměla narušovat tržní pokřivení
- v zemi musí fungovat nediskriminační obchodní právo
- existují pravidla, zaručující dodržování vlastnických práv
- existence finančního sektoru, který podléhá dohledu, ale není závislý na státu.

(Upřímně řečeno, když to tak čtu, tak např. v odpadovém zákonodárství ČR bych ledacos našel, co by se komisi určitě nelíbilo, třeba existence kolektivních systémů, což je téma, které by se mělo určitě otevřít. A podpora státu? Co pumpování peněz do ztrátových dolů?)

„Čína tržní ekonomikou de facto je,“ říká čínský velvyslanec v Německu.

Tedy co vadí. Zřejmě to, že Čína funguje podle zcela jiných pravidel, než je tomu v EU. A nepochybně také to, že to funguje úspěšně a tím nebezpečně boří zavedené mýty.

Evropská komise se dostala pod nezáviděníhodný tlak. Nechce riskovat vztahy s Čínou, zejména po volbách v USA a některých prvních prohlášeních nastupujícího prezidenta Trumpa, a proto lze očekávat, že status Číně přiznán bude, a že nastane žonglování s ochrannými opatřeními, která musí nastat, aby se na čas zklidnila evropská scéna. Ovšem dlouhodobě to stejně bude směřovat k dalšímu omezování výroby oceli v Evropě.

Možné dopady se neprojeví ze dne na den, ale je třeba se na to už dnes připravovat.

Petr Miller

„A je to soudruzi“

A jak se nám daří ?

Společnost SAKER spol. s r.o., provozuje ucelenou vertikálu činností v recyklaci kovů.

Dovolují si tedy zde vyhodnotit dopady regulací v oboru výkupu, úpravy a hutního zpracování hliníkového kovového odpadu.

Regulace:

a) zpětně odběrové systémy, výroby s ukončenou životností
Dříve mohl sběrač koupit starou pračku a ručně ji tím ekologicky nejlepším způsobem rozebrat a komodity rozprodat a dodavateli pračky za ni ZAPLATIT !

Dnes může sběrač administrativně velmi složitě (smlouvy atd.) bezplatně pračku převzít.

Pračka se musí nákladním vozem někam převážet a zde se strojními způsoby za vzniku problematických odpadů zpracuje. Komodity strojně zpracované za pomoci elektrické energie, chemických prostředků (mokrý separace) nedosahují kvality ručního rozebírání u sběrače a následují další neekologické stupně zpracování (čištění).

Výsledkem je, že komodity z těchto strojních zařízení jsou nakupovány hutními závody za nižší ceny, nebo jsou exportovány do dalších stupňů úpravy v jiných evropských zemích.

Celý tento systém musí být dotován z peněz daňových poplatníků a to zcela zbytečně.

b) zákaz výkupu za hotové vybraných odpadů

Dříve : rozkrádání kovů v regionech se silnou romskou populací dosáhlo takové míry, že řešení muselo být nalezeno. Ovšem bezohledné zničení části podnikatelského soukromého majetku způsobem „JÁ STÁT si neumím poradit s kriminálním problémem, tak zruším část živnostenského podnikání

ní“, tak tento způsob řešení jsme si po roce 1989 opravdu nikdo nedovedli ani představit.

Nyní: významná část sběren je uzavřena, zbývající sběrný propustily mnoho zaměstnanců a bojují o přežití. Navazující zpracovatelský recyklační průmysl se potýká s poklesem dodávek kovů od sběren. Propouští zaměstnance a má ekonomické problémy.

Hutní průmysl v oboru neželezných kovů rázově ztratil více než 2/3 objemu dodávek ručně kvalitně tříděných vstupů do svých výrob a musí je draho dovážet (se všemi ekonomickými důsledky).

Obce a města shromažďují kovy zcela neodborným způsobem a ekonomicky nesmyslně je ne hospodárně předávají dalším zpracovatelům. Dokonce často přes například EKO-KOM (obalový systém!!!) za směšné peníze. Majitelé nemovitostí nechávají kovové odpady na dvorech a nedávají je zdarma.

Celý, od 20.let minulého století budovaný systém sběrných surovin, který nyní Evropa hodlá znovu vymýšlet a nazývat honosnými názvy a různě dotovat, BYL ZNIČEN. Způsob jakým se tento stát vypořádal se zloději kovů je trestuhodný.

A co stát a sběrný ?

Státní orgány postupují vůči sběrnám nádalé na základě politické objednávky.

Zcela v klidu přehlížejí základní fakt, že státní moc může být uplatňována jen a pouze na základě a v rámci platných zákonů a vyhlášek.

Takže orgány ČIŽP, v zuřivé touze ukazovat své pokutové grafy, honí své iniciativní inspektory s formuláři A4, kde je například napsáno:

= když lump sběrač nezapiše datum narození pana Gejzi dostane pokutu.

Co na tom, že jsou platná rozhodnutí MŽP o nesprávnosti tohoto postupu

= když lump sběrač nezapiše při vykoupení kovů název druhu odpadu dle katalogu odpadů dostane pokutu. O tom, že jsou již rozhodnutí MŽP o nesprávnosti tohoto postupu inspektor neví!

= když u lumpa sběrače najdou ventil, který by dle názoru IURMO katalogu, (tedy katalogu soukromě právního subjektu) mohl být také použit v síti veřejných vodovodů a kanalizací, tak lump dostane pokutu a dáme podnět ke zrušení živnosti. Co na tom, že napřed se musí PROKÁZAT, že se jedná o veřejně prospěšné zařízení. Máme přece fotku SMO, tedy IURMO v katalogu.

= když u lumpa sběrače najde bdělý úředník v hromadě šrotu o váze 100 tun zaolejované ložisko, opět vítězně zařičí a spustí velkou trestní akci. Co na tom, že má věc hodnotit dle REACH, zákonně odebrat vzorky a tyto zákonně ohodnotit.

Tak co?

Při účasti pana ing. Geusse na našem zasedání jsme se dozvěděli, že ČIŽP není orgánem určeným k výkladu zákonů a vyhlášek.

Při prostudování dokumentů MŽP, eventuálně argumentací právního oddělení MŽP při sporech, se dozvíme, že MŽP není oprávněno k výkladu zákonů a vyhlášek.

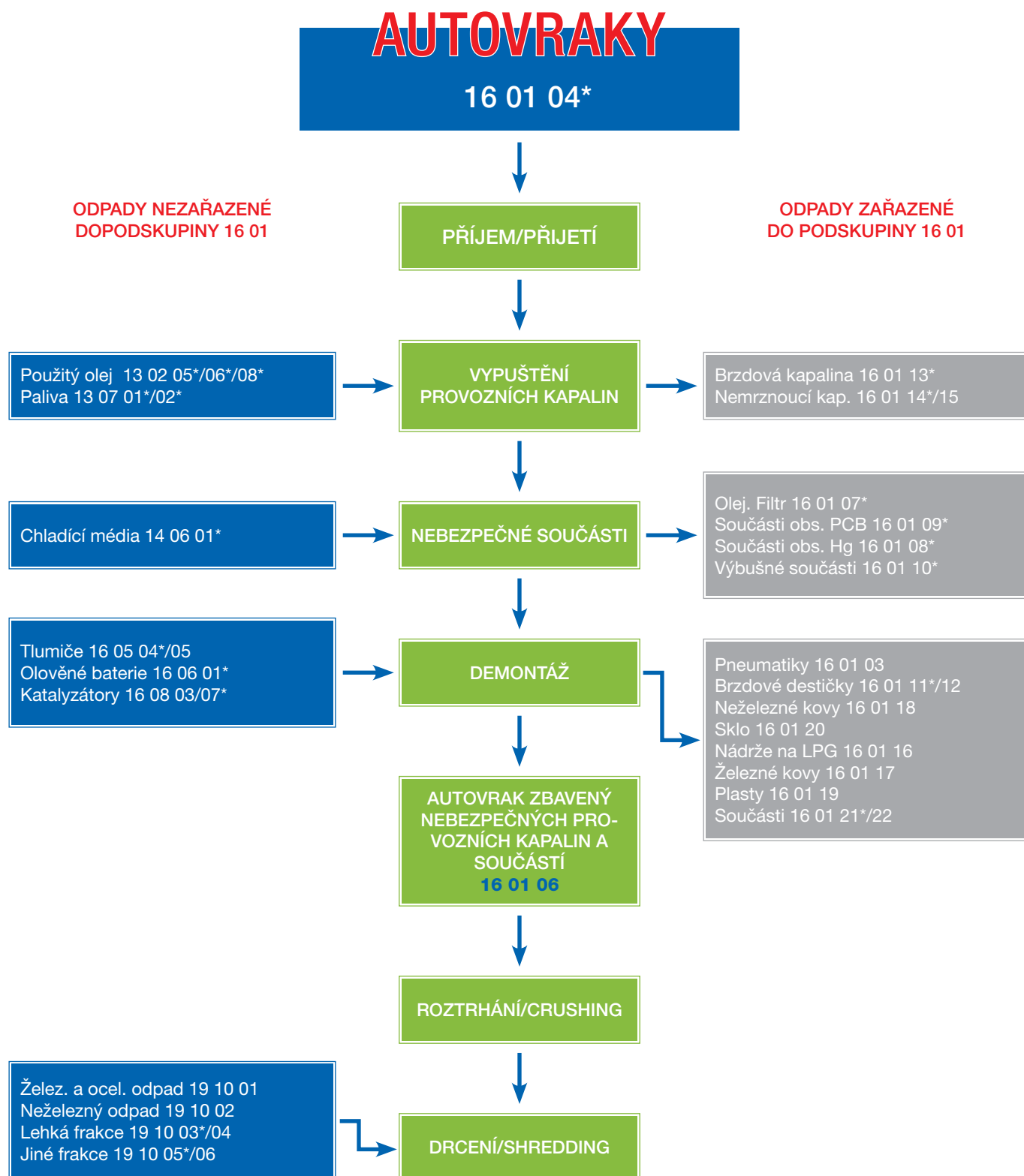
Takže jsme ve stavu, že my sběrači máme nějak postupovat, ČIŽP si náš postup nějak vyloží a potrestá nás a my za úřední osoby ČIŽP a MŽP budeme za naše peníze hledat právo a výklady práva za ně u soudů.

Není to poněkud FUJ milí pánové z ČIŽP a MŽP?

Lumír Klement

V Kroměříži dne 26. 10. 2016

POSTUP ZPRACOVÁNÍ A VÝSTUPY ZE ZPRACOVÁNÍ AUTOVRAKŮ PODLE EVROPSKÉ KOMISE

PŘEDSTAVUJEME NAŠE ČLENY

V roce 2017 dospějí návrhy obou nových odpadových zákonů do parlamentu. I když zatím je jen částečná představa, jaká budou konečná znění obou zákonů, většina výkupu SVDS již nyní plánuje investice, které bude třeba vynaložit v roce 2017, aby provozovny od 1. 1. 2018, od kdy je podle úvah předkladatele plánované nabytí účinnosti zákona, vyhověly.

Stále se čeká na prováděcí směrnice, které by četné otázky měly upřesnit. Bez ohledu na připravované změny provozovny zlepšují svá pracoviště, zlepšují pracovní podmínky pro své zaměstnance a zajišťují bezpečnostní systémy k ochraně jejich majetku. Nejen obcím se ztrácí, dnes už spíše ztrácel, obecní majetek, to samé se děje i v našich provozovnách. Naše výkupny nečekaly, až MŽP nařídí vybavit provozovny kamerami, výkupny jimi byly vybaveny již dlouho před tím, než to někoho na MŽP napadlo. Spíše jde o to, co všechno by měly kamery podle představ

navrhovatele splňovat. Tady téměř pravidelně nastávají problémy, protože představy úředníků se rozcházejí s potřebami praxe a mnohdy jsou nerealizovatelné.

AKOPA je malá provozovna v Praze v Libni. Její existence byla pro některé „trnem v oku“. Naše kolegyně, Ing. Hofmanová, provozovnu přes všechny těžkosti udržela a stále vylepšuje. Sledování prostor je zajištěno 5. kamerami na monitoru, umístěném v kanceláři, kde se provádí administrativa, související s výkupem. Cena systému sledování cca 80 000,- Kč. Protože se ztrácely některé vykupované předměty, jsou uskládány do doby odvozu v uzavřených prostorách nebo odděleny mříží. Pečlivě srovnané akumulátory v předpisových nádobách apod. Náklad na zabezpečení odděleného prostoru 70 000,- Kč. Pro představu, co všechno může malá výkupna vykoupit jako druhotnou surovinu, o tom podrobně informuje tabule s uvedením ceny za jednotlivé druhy. Stejně, jako u převážné většiny provozoven našich členů, kontrolní orgány také v této provozovně dosud neshledaly žádné závažné chyby. V posledních několika letech je podnikání v segmentu druhotných surovin problémové a svým způsobem i riskantní. Nesmyslné zákazy, příkazy a někdy i doslova buzerace, ztěžují podnikání, avšak tím, co nejvíce ohrožuje tento segment je cena suroviny a to v celé Evropě. Náš trh s druhotnou surovinou je ve srovnání např. s Německem maličký, o to více je zranitelný. Všichni, kteří v tomto segmentu podnikají, musí, tak říkajíc při odhadování návratnosti investic, věštit z křišťálové koule. A to žádný nový zákon o odpadech neodstraní. Tedy přejme našemu podnikání štěstí. Bude ho potřebovat.

PM

GENERÁLNÍ ŘEDITEL SKUPINY REMA HODNOTÍ SPOLUPRÁCI S SVDS

Vzájemně výhodná spolupráce Svazu výkupců a zpracovatelů druhotných surovin se datuje k přelomu roku 2014/2015, kdy na základě legislativní úpravy zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, došlo k zásadní komplikaci v možnosti sběru a výkupu elektrozařízení členy SVDS (legislativní změna platná od 1. 10. 2014). Skupina REMA v tomto období představila svůj koncept sběru při odmítání dalšího přerozdělování již jednou sebraného, či jinak aktivovaného toku, elektrozařízení. Zásadním prvkem představeného modelu bylo zachování tradičních způsobů sběru a výkupu spojeného s diverzifikací těchto míst a podporou malých a středních podnikatelů a společností v jednotlivých regionech České republiky.

Do dnešního dne se do spolupráce s REMA zapojila množina členů SVDS, jejichž příspěvky v rámci sběru a principů otevřeného kolektivního systému tvoří nezanedbatelnou část nárůstu zpětného odběru a odděleného sběru provozovaných kolektivních systémů. Do listopadu 2016 je zapojeno 52 % z členské báze SVDS, což tvoří síť provozoven v rozsahu převyšující

cím 120 lokalit. Vzhľadom k postupnému zapojení jednotlivých členů dochází i k pozvolnému nárůstu sběru, kdy meziroční srovnání let 2015 a 2016 tvoří téměř 20% nárůst hmotnosti.

I díky spolupráci s členskou základnou SVDS může skupina REMA očekávat sběr vysloužilého elektrozařízení ve výši převyšující legislativní minimum stanovené pro letošní rok ve výši 40 %, a to o více než 10 procentních bodů. Podobně je tomu u sběru přenosných baterií a akumulátorů, kdy by výše sběru stanovená legislativním minimem 45 % pro tento rok měla být překročena minimálně násobně. Přesné hodnoty výsledků roku 2016 budou zveřejněny po skončení kalendářního roku a vyhodnocení dosažených výsledků.

Abychom však nehráli pouze na pozitivní notu, je potřeba říci, že spolupráce je

také spojena s riziky, neboť čas od času je zjištěn subjekt, který nějakým způsobem nabízené možnosti zneužívá ve svůj striktně ekonomický prospěch. Současně se také vyskytují zapojené subjekty, které za celou dobu spolupráce nezaevidovaly jedinou objednávku. Bohužel, v takovýchto případech dochází k ohrožování jak samotných členů SVDS, skupiny REMA, tak také samotné existence vzájemné spolupráce. Vzhľadom k týmto dôvodom jsou v těchto případech přijímány ze strany REMA mnohdy nepopulární kroky, včetně ukončení spolupráce.

Na základě výše uvedeného jsme přesvědčeni, že naše spolupráce smysl dává a je výhodou nejen pro členy SVDS, skupinu REMA, ale i pro Českou republiku jako takovou. Věříme, že v této spolupráci budeme i nadále úspěšně pokračovat.

Vážený kolegovia,

oslovil ma váš predseda pán Petr Miller, či by som ne napísala zopár viet o situácii na Slovensku, ohľadne výkupu kovov a celkového diania v legislatívnej oblasti. Keďže pán Miller sa pravidelne zúčastňuje našich stretnutí, za čo mu znovu ďakujem, pretože jeho príspevky sú pre našich členov vždy osviežením i prínosom, prijímam túto žiadosť s radosťou a aspoň pár slovami, keď už nie osobne, si dovoľm prezentovať vám svoj subjektívny pohľad na objektívne dianie u nás – na Slovensku.

Od začiatku bolo našou snahou zachovať výkup kovov od fyzických osôb, nakoľko túto činnosť chcelo pôvodne MŽP SR zakázať a spraviť tak zo zberu kovov lukratívny biznis pre vybrané zberové spoločnosti, samozrejme v spolupráci s obcami. Dokázali sme ich síce presvedčiť, že takéto rozhodnutie je protiústavné, ale úmysel obmedziť túto činnosť na minimum a za tvrdých podmienok zostal.

Počas prípravných fáz nového zákona o odpadoch sme presvedčali, argumentovali a nakoniec teda 1. 1. 2016 vstúpilo do platnosti nové znenie Zákona o odpadoch. I keď spočiatku zákon vyzeral pre výkup kovov hrozivo, nakoniec sa ukázalo, že vďaka neznalosti, alebo skôr nepresnej formulácii jednotlivých paragrafových znení a z dôsledku nenadväznosti jednotlivých častí zákona (pretože každú časť – je ich 13 – robila iná pracovná skupina právnikov), je zákon tak zložitý, až je v niektorých prípadoch nevykonateľný. Pre výkup to znamenalo výhodu – zákon nám v podstate prikazuje vykupovať to, čo vykupovať nemôžeme a ak to aj vykúpime od fyzických osôb, máme povinnosť sumu za takýto výkup uhradiť bezhotovostne a zraziť a odviest' zrážkovú daň. Nedáva vám to logiku? Nič to, nie ste sami. Preto mnohé výkupne nemali odvahu otvoriť až do konca januára a niektorí slabší jedinci to vzdali úplne a pozatvárali. Vznikla tak situácia, že niekto síce vykupoval v hotovosti ale zrážal daň, niekto uhrádzal sumy len bezhotovostne a niekto, ako členovia ANSDS, vykupovali po starom, teda v hotovosti a bez zrážkovej dane, len v prípade súčiastok z vozidiel platby boli bezhotovostné a nižšie o zrážkovú daň – v súlade so znením zákona. Proste chaos. Aby toho nebolo málo, zaviedla sa podľa Európskych smerníc nová rozšírená zodpovednosť výrobcov za vyhradené prúdy odpadov – vznikli tzv. OZV (Organizácie zodpovednosti výrobcov). Zároveň obce s príchodom zodpovednosti za všetok komunálny odpad, vzniknutý na ich území, získali novú

právmoc a to uzatvoriť zmluvu s tým, kto chce na ich území vykonávať zber odpadov a teda aj výkup. Takže ďalší problém – presvedčiť starostov, že majú s vami podpísať zmluvu, aby ste mohli ďalej vykonávať svoju činnosť. A aby to bolo ešte komplikovanejšie, OZV sa spojili s obcami a v zmluve s obcou máte podmienku uzatvorenia zmluvy s OZV. Teda byrokratický kolotoč nemá konca.

Do toho všetkého, sa po voľbách zmenilo vedenie MŽP SR, ktoré je v celej odpadovej problematike nováčikom ale treba uznať, že priznali unáhlenosť uvedenia nového zákona o odpadoch do platnosti a snaha niečo s tým urobiť je. V súčasnej dobe, sa pripravuje novelizácia celého zákona o odpadoch a ANSDS, ako jeden z významných hráčov v odpadovom hospodárstve na Slovensku, bola vyzvaná na predloženie návrhov a pripomienok s prísľubom, že budeme súčasťou niektorej z pracovných skupín. Prvé stretnutie by sa mali konať začiatkom roka 2017 a ak všetko pôjde hladko, a dokážeme sa navzájom dohodnúť (pretože záujmových skupín je veľa a každý má o svojom rezorte vlastnú predstavu), zákon by mohol byť novelizovaný s účinnosťou od 1. 1. 2018. Ale to je dlhá doba a námietok, návrhov a pripomienok je veľmi veľa. Takže držte nám palce, a snád za rok vám budem môcť znovu napísať „Ako to vo výkupu kovov funguje na Slovensku“ a slovíčko „funguje“ možno dostane celkom iný význam, ako má dnes.

Prajem veľa úspechov.

Katarína Špačková
tajomník ANSDS

ANSDS

spřátelená slovenská organizace

Jak šel rok 2016.

V roce 2016 procházelo slovenské odpadové hospodářství velkými změnami. Od 1. 1. 2016 nabyt platnosti na Slovensku nový zákon o odpadech č. 79/2015.

Informace, které jsme dostávali ze Slovenska, nebyly veselé. Nakonec i u nás to nebylo lepší.

První zprávy jsem komentoval na našich [www](http://www.kvz.cz) dne 16. 1. 2016 článkem, jehož nadpis situaci u našich sousedů shrnul výstižně do jedné věty:

„Aneb potvrzuje se, že i nemožné je v politice možné“.

Naši kolegové jejich situaci komentovali takto:

»Zavládol absolútny chaos a nikto nevie čo má robiť. Najhoršie na tom je, že to nevie ani samo MŽP.

A ako to vyzerá v realite?

Podaktorí ešte neotvorili, podaktorí vykupujú po starom - teda všetko v hotovosti niekto, naopak všetko bezhotovostne a so srážkovou daňou, niekto v hotovosti so srážkovou daňou a my ANSDS podľa zákona. IŽP sa len nechápavo prizerá a zakázala vykonávať kontroly najbližšieho pol roka, nakoľko nevie, čo má kontrolovať«

Pro zástupce SVDS byla Valná hromada ANSDS, zajímavá nejen tím, že bylo voleno nové vedení ANSDS, ale zejména tím, že od 1. 1. 2016 nabyt na Slovensku účinnosti nový zákon o odpadech. Do posledního místa obsazený sál očekával především vystoupení zástupců MŽP.

To, co následovalo, předčilo všechna očekávání.

„Nenechte se mýlit zákonem, to vyřešíme mým výkladem“.

Tuto větu jsem slyšel, sotva jsem nastoupil na federálním ministerstvu práce

a sociálních věcí od totalitního náměstka. Že se s něčím podobným setkám i po dvaceti šesti letech jsem opravdu nečekal. Naplněný sál do posledního místa cca 120 majiteli či zástupci šrotařských firem, kteří nedočkavě očekávali slíbenou účast generálního ředitele sekce, Ing. Jurika a Mgr. Šuplatovou z odboru odpadů MŽP Slovenska a informaci, co vlastně z odpadového zákona, přijatého v březnu 2015 od 1. 1. 2016 platí.

Ještě před příchodem zmiňovaných zaměstnanců MŽP Slovenska představitelé ANSDS komentovali, jak přistupovat k zákonu, který sice nabyt účinnosti, ale ne zase tak moc, protože „My jsme se na MŽP dohodli a mělo by to zůstat jen v tomto sále, inspekce kontrolovat nebude a pokud by přece jen nastal problém, který by souvisel s porušením zákona ve smyslu, že by to takto shledal nějaký orgán, tak nám to nahlaste a my to vybavíme.“ A pokračoval sdělením, „Dokonce jsme naplánovali společný oběd, my nechceme s ministerstvem bojovat, my se chceme dohodnout, a také by bylo špatné, kdyby zákon se musel hned od začátku jeho platnosti měnit pro chybu, která tam opravdu je“.

No, neberte to.

Nakonec i my jsme měli společný pozdní oběd s ministrem, během kterého padla řada návrhů a předsevzetí, směřujících k efektivnější spolupráci ministerstva a SVDS. Kdeže loňské sněhy jsou. Takže o důvod více slyšet, jak se k takovému přístupu k platnému zákonu postaví slovenské MŽP.

Co následovalo, to předčilo všechna očekávání.

Pan generální ředitel sekce nejen, že potvrdil, co bylo řečeno před jeho přicho-

dem, ale ještě dodal další info, nad kterými lze jen žasnout. Především do úvodu prohlásil, „Zákon platí, ale sám jsem zvědavý, jak to dopadne“. Předměty, které byly vymyty z možnosti výkupu nejen, že lze nově vykupovat, ale dokonce musí se vykupovat i od fyzických osob s tím rozdílem, že jen z těchto předmětů je nově povinnost odevzdat srážkovou daň ve výši 19%. K srážkové dani poznamenal, že to není věc MŽP, ale že to takto řeší MF. Povinnost identifikace prodávajícího zůstává. Tedy dopravní značky, kanály, obecní mobiliář, žádný problém, jen když se odvede srážková daň. Nakonec ono to má něco do sebe a zdá se, že tento přístup posouvá celý problém řešení krádeží do jiné roviny a nepochybně splní záměr boje proti krádežím daleko efektivněji než to, co páchá v odpadové legislativě naše MŽP.

Stejně tak lze i nadále platit v hotovosti fyzickým osobám. Původní záměr, že výkupna bude muset mít souhlas obce a jestli ho dostane, bude záležet na panu starostovi, už neplatí a obec bude muset souhlas žadateli, který splní všechny podmínky pro provozování výkupny, udělit.

Některé formy přístupu zástupců MŽP Sk lze jen závidět, je ovšem otázkou jak dlouho budou platit a jaký budou mít praktický efekt. Tedy nejen společný oběd, ale např. pan Jurík potvrdil, že představitelé ANSDS budou zvaní k odsouhlasení každého návrhu či novely zákona ještě před tím, než bude odeslán do parlamentu. MŽP nevydává žádný metodický pokyn ke konání inspekce životního prostředí, naopak, inspekce má pokyn do výkupu nechodit. Připadal jsem si jako „Alenka v říši divů“.

Zařazování odpadů od fyzických osob zásadně jako komunální sběr. Poněkud

kostrbatá je definice „staré vozidlo“. Přemýšlel jsem, kolik let musí vozidlo mít, aby bylo považováno za „staré“, nicméně vše je jinak. „Staré“ vozidlo je auto, které bylo vyřazeno z provozu. Sice mně není jasné, proč se rovnou neřekne „vozidlo vyřazené z provozu“, ale třeba staré bylo vybráno proto, že je to kratší. Pak ještě poznamenal, že staré auto = stalo se odpadem. Ovšem také řekl, že staré auto je nebezpečný odpad a proto s tímto odpadem nemohou výkupny nakládat. Neméně je zajímavý přístup k výkupům součástí starého vozidla. Výkupna může vykoupit např. hliníkový blok motoru, ale prodávající musí podepsat „čestné prohlášení“. Musím se přiznat, že mi uniklo, o čem to čestné prohlášení má být.

Jak jsem tak vyrozuměl, lze vykoupit prakticky vše a pokud se týká množství, pak podle Ing. Juríka by mělo být zásadní pro rozhodnutí, zda vykoupit či ne odpověď na otázku, kterou si musí výkupce položit a sám si na ni odpovědět a ta zní „Je reálné, aby tento předmět a v tomto množství, mohl mít člověk doma“? A pokračoval, „Pokud ano, nebo pakliže reálné to je, pak bez obav vykupte!“ „Přece hledáme společnou řeč“.

Na dotaz z publika, co s černými výkupnami, které nic nemusí dodržovat a prakticky jsou nepostižitelné, pan ředitel stručně poznamenal, „Nemám na to odpověď, je to realita“. S úsměvem jsem si vzpomněl, jak náš ministr, v rámci nadšeného suplování kompetencí hned několika orgánů, nás ubezpečoval, že stačí, jen abychom ukázali na ty nepotivité, a on vše již zařídí. Nakonec nebyl sám, stejný návrh, každého „napraskat“ měl i malý-velký odborářský boss.

Z diskuse už nebylo nic, s čím bychom se nepotýkali i u nás. Nicméně na závěr si neodpustím šťouchnutí do MŽP ČR.

Slovenské ministerstvo životního prostředí deleguje na valnou hromadu ANSDS generálního ředitele sekce a ředitelku odboru odpadů, kteří se chovají nikoliv nadřazeně, ale, aspoň to tak vypadalo, chápali problémy, které s výkupem souvisí a dopady, které mohou mít zpackané zákony z jejich dílny a co bylo zcela ohromující, nebáli se k tomu

postavit čelem. U nás je tomu naopak, zatloukat, zatloukat a zase zatloukat, ono to snad časem vyšumí a hlavně nikdy nepřipustit pochybnosti o naší neomylnosti.

V březnu jsme se se Sašou Bolcekem setkali v Bruselu se zástupci ANSDS a navázali jsme spolupráci při jednáních v Bruselu, která trvá dodnes.

3. října 2016 se SVDS účastnil další valné hromady ANSDS v Bratislavě v hotelu Barónka. Spíše konference, než valná hromada. Motto: **ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVO – ZMENY V PRAXI, POVINNOSTI A EVIDENCIA.**

Hlavní témata: „Odpadové hospodářství přešlo od 1.1.2016 zmenou v podobe novej legislatívy. Aký vplyv mali tieto zmeny na spoločnosti podnikajúce v oblasti OH, na samotné obce ale i na občanov? Čo tieto zmeny priniesli v praxi? Aké zmeny pripravuje legislatíva EÚ“?

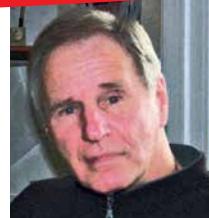
Účast zástupců slovenského MŽP už nebyla tak oslnivá jako na začátku roku. Zdálo se, že problémy ze začátku roku přetrvávají a že se nový zákon dosud neujal. Nesporně zajímavé bylo vystoupení Petera Čecha – Junior Policy Adviser EuRIC, Brusel - poradce pro obnovitelné zdroje a životní prostředí, který formou presentace PP seznámil účastníky s organizací EuRIC, její strukturou a s hlavními úkoly na poli odpadové legislativy, která se řeší na úrovni EÚ.

Cesty do Bratislavy za přáteli a pak zpět, mají své kouzlo, ovšem pokud cesta z Brna do Prahy po tankodromu, který, nevím proč, se nazývá „super dálnice D 1“, trvá více než 4 hodiny, začínám uvažovat o dopravě k účasti na podobných akcích na Slovensku vlakem, nebo letadlem, anebo moderně, formou videokonference.

LETEM ŠROTAŘSKÝM SVĚTEM

oči Petra Millera

- Švédsko prý od 1. 1. 2017 zavádí novou DPH. Z 25% klesne na 12% DPH u oprav elektroniky, kol a oblečení. Důvodem je motivace pro živnostníky a skutečnost, že spotřebitelé věci raději vyhodí a koupí nové, než by nechali je opravit. Podobné formy motivace lidí k opravám prý zavedou další evropské země.
- Podle spotřebitelského průzkumu Češi mají doma aktuálně zhruba osm milionů mobilních telefonů, které už nepoužívají ani neopravují.
- Zdá se, že výroba surového železa zvoní umíráček. Příčinou je, že Evropa nemá železnou rudu a jen Švédsko je výjimkou. Dovoz rudy je neefektivní, ze 40% se dováží hlušina a elektřina je drahá.. Na jedné straně demonstrace v Bruselu za záchranu ocelářství a na druhé straně tvrdá realita rychlého útlumu primární ocelářské výroby v Evropě.
- Tržní status a jeho udělení Číně není jediným problémem výrobců oceli. Pověstný hřebíček do rakve po roce 2020 zatlučou zpoplatněné uhlíkové emise. Pokud by byl návrh Komise přijat, chybělo by v letech 2021 až 2030 ostravským výrobcům oceli 44 milionů povolenek to je cca další náklad ve výši 18,3 mld. korun.
- EUROFER varuje, že současná reforma trhu s emisními povolenkami ohrožuje 330 000 pracovních míst v tomto sektoru. Plánované reformy totiž zvýší náklady ocelářských firem mezi roky 2021 – 2030 o více než 34 miliard eur na přímých a nepřímých výdajích. Pro mnohé výrobce oceli se stane výroba nerentabilní a budou muset zavřít. Pak zbývá jediné východisko pro zajištění světové výroby oceli, a ač se to dnes mnohým nelíbí, tím východiskem bude Čína.
- 2. února 2017 v Hotelu Novotel Airport ve Varšavě se bude konat VI. Mezinárodní fórum o nakládání s odpady SOSEXPO 2017. Tuto konferenci bude doprovázet veletrh. Ústředním tématem konference bude tzv. oběhové hospodářství.
- Spolková Agentura pro životní prostředí ve své zprávě o zdrojích surovin uvedla, že v Německu každý rok, každý člověk spotřebuje více než 16 tun kovu, betonu, dřeva a dalších surovin. Toto množství představuje 44 kg suroviny na osobu a den. Spolkový svaz pro druhotné suroviny a likvidaci považuje kruhovou ekonomiku v Německu za optimální nástroj, který může působit proti tomuto trendu.
- Staronovým prezidentem bvse je Bernhard Reiling, vedoucí skupiny Reiling. Byl jednomyslně opětovně zvolen valnou hromadou dne 22. 09. 2016 v Brémách.
- Hans Jürgen Kerkhoff, předseda německé Steel federace, vidí pro ocelářský průmysl pozitivní signály. Z jeho dalších slov to

už tak jednoznačně nevypadá. „Pozitivní signály nabídkového řízení pro ocelářský průmysl nemění naléhavou potřebu politiky v Bruselu a Berlíně, kde se musí nastavit správný rámec pro budoucnost.“ V globálním ocelářském průmyslu jsou těžké strukturální problémy. Čínská státní ekonomika, která má dvě třetiny celosvětové nadbytečné kapacity, snížila v prvních devíti měsících roku 2016 výrobu o pět milionů tun, tedy asi jen o 5% své kapacity. Čína musí přestat vyvážet své strukturální problémy v podobě dumpingu oceli. K obchodování s emisemi Kerkhoff prohlásil, že ocelářskému odvětví nepřátelské návrhy Evropské komise pro navrhování obchodování s emisemi po roce 2021 jsou znepokojivé.

- Globalizace změnila image světového ocelářského průmyslu. Největší světový ocelářský gigant, skupina ArcelorMittal je z Indie. Má své závody na výrobu oceli na čtyřech místech v Německu.

• Zahraníční obchod Německa v roce 2015

Údaje o zahraničním obchodu pro rok 2015 Federálního statistického úřadu ukazují, že Německo dovezlo výše 4,6 milionu tun kovového šrotu a vyvezlo 7,9 milionu tun. Kladné saldo zahraničního obchodu je těsně pod 3,4 milionu tun a pokles je asi o 780 tisíc tun v porovnání s rokem 2014. Německo zůstává čistým exportérem šrotu. Hlavními dodavateli byly stejně jako v předchozích letech, Nizozemsko, Polsko a Česká republika, hlavními odběrateli byly Nizozemsko, Itálie, Lucembursko a Belgie.

Význam exportu šrotu pro německý obchod má Itálie a Turecko. Italské ocelárny mají tradičně významné přímé kupující a Turecko je nejdůležitější zákazník, kupující šrot z EU.

Itálie

Objem exportu šrotu do italských oceláren z Německa klesl o téměř 21 procent ze 1,7 milionu tun v roce 2014 na téměř 1,4 milionu tun v roce 2015. Italská výroba surové oceli klesla ve stejném období o 7,1 procenta ze 23,7 na 22 milionů tun. Stejně jako všichni ostatní výrobci, italské ocelárny, které jsou vysoce exportně orientované, se potýkají s mimořádně obtížnými tržními podmínkami. Závody, vyrábějící převážně konstrukční ocel jsou konfrontovány ve svých tradičních zákaznických zemích s rostoucí mezinárodní konkurencí.

Alžírsko

- je důležitý zákazník. Nicméně, země staví na kapacitě a na druhé straně značně trpí poklesem cen ropy, která je hlavním zdrojem příjmů. Důsledkem je, že vládou plánovaná infrastruktura a bytové projekty byly odloženy. Kromě toho, Alžírsko začalo chránit svůj domácí trh před zahraniční konkurencí.

Turecko

Podle Steel Orbis největší světový dovozce šrotu snížil v minulém roce své dovozy. Důvodem byl především pokles surové výroby oceli o 7,4 procenta, to je o 2,5 milionu tun na 31,5 milionu tun. Zejména výroba elektrotechnické oceli poklesla o 13,8 procenta ze 23,8 milionů tun na 20,5 milionu tunu, zatímco produkce výroby oceli v kyslíkových konvertorech vzrostla o 760.000 tun na 11 milionů tun. Objem dovozu šrotu se snížil o téměř 15 procent, neboli o 2,8 milionu tun, což zasáhlo EU a tím i německé vývozce. EU i tak stále zůstává největším dodavatelem šrotu pro Turecko. Snížená poptávka po šrotu byla také důsledkem levných dovozů sochorů z Číny.

• Světový obchod ocelí

Za 10 let se Asie stala exportním regionem a Čína je největším světovým vývozcem oceli. V Evropské unii rostoucí dovoz a pokles vývozu v roce 2015 vedly k negativní bilanci zahraničního obchodu.

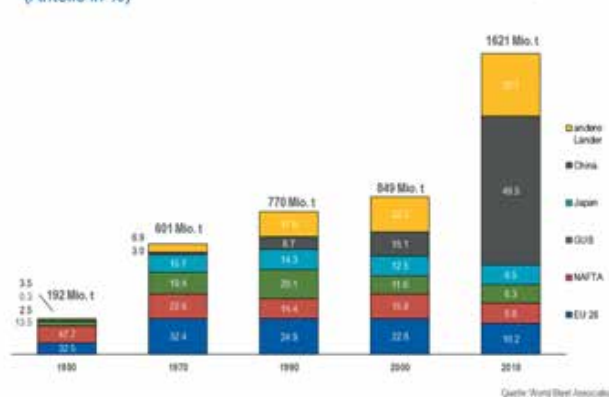
Žádný jiný region neutrpěl takový rozsah zhoršení. Obchod s ocelí loni v EU má propad 9 milionů tun. Čína však zaznamenala nárůst o 20 milionů tun oproti předchozímu roku.

Welt-Stahlhandel*: Import-Export-Bilanz 2014/2015

- V posledních letech dramaticky vzrostl dovoz EU. V roce 2015 bylo dovezeno 32 milionů tun válcované oceli, což je o 23% více než loni. Zvláště čínští dodavatelé oceli se více exponují na otevřeném trhu EU. V roce 2015 zvýšily svůj vývoz do EU zhruba o 60% oproti roku 2014.
- Také bilance zahraničního obchodu v roce 2015 EU 28 ve válcované oceli byla negativní. 32 milionů tun bylo dovezeno. Ve srovnání s minulým rokem to představuje nárůst o 23%. Vývoz klesl v roce 2015 o 9% na necelých 28 milionů tun.
- Evropská unie je za největším světovým výrobcem oceli, Čínou, druhá. Pět největších regionů – výrobců oceli, představuje asi 80% světové produkce oceli.

Welt-Rohstahlproduktion nach Regionen (Anteile in %)

Ze zahraničních zdrojů připravil Petr Miller

Ministerstvo životního prostředí

připravuje novou odpadovou legislativu

Ministerstvo životního prostředí (MŽP) předložilo vládě k projednání návrhy nových odpadových předpisů - nového zákona o odpadech (NZoO) a zákona o výrobcích s ukončenou životností (VUŽ).

Velké množství pozměňovacích návrhů a zásadních nesouhlasů dokládalo, že bude nutné oba návrhy zákonů upravit. Ke stejnému názoru došla i Legislativní rada vlády (LRV) a tak návrh putoval k předkladateli zpět k dopracování.

11.10.2016, MŽP znovu předložilo oba dopracované návrhy do LRV, avšak i pro druhé projednání v LRV, např. k NZoO stále trvá 51 zásadních rozporů a k VUŽ 42 rozporů z různých připomínkových míst. Je tedy otázka, jak dopadne druhé kolo projednání na LRV, ale i tak se předpokládá, že legislativní proces bude ukončen v průběhu roku 2017, a že oba zákony budou účinné od 1.1.2018.

I když není definitivní znění obou návrhů na stole, lze uvést některé novinky a poukázat na možné problémy.

NOVINKY V ZÁKLADNÍCH POJMECH

Zavádí se nové pojmy (druhotná surovina(konečně), soustřeďování odpadu, zprostředkování odpadu, školní sběr apod.) a doby, po které lze vyjmenovanými způsoby nakládat s odpadem.

O **shromažďování odpadu**, aniž by docházelo ke skladování, se jedná, pokud původce anebo osoba, která upravuje odpad, uloží odpad v místě jeho vzniku, na dobu nejdéle 1 roku. Po překročení této lhůty musí být (i u původce) toto místo/prostředek povolen jako zařízení ke skladování.

O **sběr odpadu** se jedná, pokud uložení v zařízení nepřesáhne dobu 9 měsíců. Pokud bude v zařízení ke sběru nezbytné uložit

odpady po delší dobu, může být zároveň povoleno jako zařízení ke skladování.

Skladování odpadu je časově omezeno, a to na dobu nejdéle 1 roku v případě uložení odpadů v zařízení před jejich odstraněním, nebo na dobu nejdéle 3 let před jejich využitím.

Obecné povinnosti při nakládání s odpadem se v zásadě nemění, avšak je kladen podstatně větší důraz na uplatňování hierarchie nakládání s odpadem z důvodu zavádění opatření z balíčku oběhového hospodaření.

Při nakládání s daným druhem a kategorií odpadu nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené jinými právními předpisy.

S výjimkou shromažďování odpadu, převazy odpadů a nakládání se vzorky odpadu lze nakládat s odpadem pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu.

Převzít odpad je oprávněn, vyjma výjimky při řešení havárií, pouze:

- provozovatel zařízení určeného pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu,
- obchodník s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu,
- obec anebo škola nebo školské zařízení za podmínek stanovených v zákoně.

PŮVODCE ODPADU A JEHO POVINNOSTI

Původcem odpadu je vždy osoba, která fyzicky provádí činnost, při které odpad vzniká, tedy i nepodnikající občan.

Při činnosti prováděné na základě smluvního vztahu pro vlastníka věci, si vlastník věci může vyhradit, že je původcem vzniklého odpadu. Vlastnické právo k vzniklému odpadu přechází v okamžiku vzniku odpadu.

V případě vzniku komunálních a obalových odpadů v pronajatých prostorech (v cizí nemovitosti) může být postavení původce odpadů na základě smlouvy přeneseno na vlastníka této nemovité věci. To se nevztahuje na jiné druhy odpadů vznikající při výrobě nebo při poskytování služeb.

Původce odpadu má při nakládání s odpady některé nově formulované povinnosti stanoveny přímo v zákoně:

- nakládat s odpadem podle jeho skutečných vlastností
- mít zajištěno převzetí odpadu osobou oprávněnou k převzetí daného druhu a kategorie odpadu
- vykonávat kontrolu vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu s jinými právními předpisy, např. se zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud se na jeho činnost vztahuje oznámení záměru kateg. I nebo II
- s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení nebo obchodníkovi s odpady, spolu s odpadem předat údaje o své osobě a údaje o odpadu nezbytné pro zjištění, zda je možné s daným odpadem v zařízení nakládat; tyto údaje mohou být nahrazeny základním popisem odpadu
- v případě odpadu určeného k uložení na skládce odpadů nebo k využití na povrchu terénu předat provozovateli zařízení nebo

obchodníkovi s odpady základní popis odpadu

- na základě dohody s původcem odpadu může provozovatel zařízení/obchodník/zprostředkovatel zajistit zpracování základního popisu odpadu, do kterého je odpad předáván

NOVÉ I ŠKOLNÍ SBĚR

Školy a školská zařízení mohou od žáků přebírat odpady papíru, plastu a kovu, pocházejících z domácností, aniž by se na ně vztahovaly povinnosti provozovatele zařízení, což může negativně ovlivnit výsledky „lidového sběru“.

Škola se okamžikem převzetí odpadu v rámci školního sběru stane jeho vlastníkem (plní ve vztahu k převzatým odpadům všechny povinnosti původce s výjimkou povinnosti podání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady) a obec, na jejímž území se škola nachází, jeho původcem. Povinnosti původce, tj. obce se však omezují pouze na povinnost podání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady (pokud obec dosáhne ohlašovací limit).

OBECNÉ POVINNOSTI PROVOZOVATELE ZAŘÍZENÍ

Nově je v NZoO stanoveno, že se vlastníkem odpadu stává provozovatel zařízení až od okamžiku převzetí odpadu do zařízení a od tohoto okamžiku má také ve vztahu k tomuto odpadu všechny povinnosti provozovatele zařízení.

V případě, že si přepravu odpadu do svého zařízení zajišťuje provozovatel zařízení sám a je schopen při nakládce provést v plném rozsahu převážku odpadu (př. určit hmotnost, vystavit doklad...), může se stát vlastníkem odpadu již od okamžiku zahájení přepravy, pokud to upravuje smlouva.

Provozovatel zařízení ke skladování odpadu před využitím, k úpravě před využitím nebo k využití odpadu a osoba, která předává odpad do jeho zařízení, mohou uzavřít smlouvu, že odpad zůstává ve vlastnictví této osoby. Toto ustanovení budou zřejmě využívat ve svůj prospěch provozovatelé kolektivních systémů zpětného odběru vyjmenovaných výrobků, aby tak získali k obchodování velké množství odpadů/druhotných surovin a dosáhli tak výhodnější cenu na trhu s odpady. To ve svém důsledku bude znamenat, že např. „zpracovatelé elektroodpadů“, budou smluvně vázáni tento odpad předat pouze do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi

s odpady, které vlastník odpadu určí. Odpovědnost za to, že se jedná o zařízení, do kterého může být odpad předán, sice ponese vlastník odpadu, avšak významně se tím omezí volné obchodování zejména s druhotnými surovinami získanými zpracováním vyjmenovaných výrobků s ukončenou životností.

Dále bude muset provozovatel zařízení při převzetí odpadu vedle záznamu údajů o odpadu a předávající osobě, také ověřit zařazení odpadu podle druhu a kategorie a zařadit odpad podle druhu a kategorie v případě, že ho přejímá od nepodnikající fyzické osoby. Při převzetí odpadu vydat osobě, od které odpad do zařízení převzal, potvrzení o množství, druhu a kategorii předaného odpadu, včetně uvedení identifikačního čísla zařízení.

Novinkou pro mnohá menší zařízení pro nakládání s odpady bude zajistit po celou dobu provozu zařízení pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí, na zdraví lidí a na věci způsobenou provozem zařízení nebo z důvodu ukončení. Ověřenou kopií smlouvy o pojištění musí předložit krajskému úřadu do 30 dnů ode dne zahájení provozu zařízení. Na stávající zařízení v provozu podle starého zákona se bude vztahovat přechodné období 6 měsíců od účinnosti nového zákona. Výše pojistného plnění musí odpovídat rizikům vyplývajícím z rozsahu a druhu činnosti zařízení.

Dalšími zákonem stanovenými povinnostmi jsou:

- označit zařízení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- zveřejňovat seznam druhů odpadů, které mohou být do zařízení přijaty,
- oznámit do 15. ledna druh a množství převzatého komunálního odpadu od fyzických osob za předchozí kalendářní rok obci, na jejímž území odpad vznikl
- vést provozní deník v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem
- v případě mobilního zařízení k využití odpadu oznámit provoz zařízení před jeho zahájením obecnímu úřadu obce, na jejímž území bude zařízení provozováno (tato povinnost již platila z hlediska provozování mobilního zdroje znečišťování ovzduší, např. drtící a třídící linka demoličních odpadů)

V případě ukončování provozu zařízení je provozovatel zařízení povinen předat odpady soustředěné v zařízení do jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady před ukončením provozu zařízení nebo

v případě zrušení povolení provozu zařízení z moci úřední do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o zrušení povolení provozu. Pokud provozovatel zařízení nesplní tuto povinnost, má povinnost předat odpady do zařízení pro nakládání s odpady také vlastník nemovité věci, která byla zařízením určeným pro nakládání s odpady. Vlastník nemovité věci je povinen tuto povinnost splnit nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy jej k tomu vyzve správní orgán. Provozovatel zařízení je povinen ze zákona uhradit vlastníkově nemovité věci důvodně vynaložené náklady spojené s předáním odpadů do zařízení.

ZVLÁŠTNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELE ZAŘÍZENÍ PŘI PŘEVZETÍ VYJME-NOVANÝCH ODPADŮ

Pro odpady vyjmenované prováděcím právním předpisem (tento seznam odpadů není zatím znám) budou platit při jejich převzetí od původce odpadu, včetně nepodnikajících fyzických osob, tyto zvláštní povinnosti:

- identifikovat osobu, od které je odpad přebírán a identifikovat přebíraný odpad,
- vést evidenci o těchto skutečnostech v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím předpisem a uchovávat ji po dobu 3 let od převzetí odpadu,
- vyžadovat k plnění těchto povinností nahlednutí do průkazu totožnosti nepřevzít odpad bez ověření výše uvedených údajů
- nerozebírat, jinak nepozměňovat nebo nepostupovat dalším osobám převzatá strojní zařízení, obecně prospěšná zařízení, umělecká díla či pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části po dobu 48 hodin od jejich převzetí
- neposkytovat úplatu za převzetí vyjmenovaných odpadů od nepodnikajících fyzických osob
- poskytovat úplatu za převzatý vyjmenovaný odpad pouze převodem peněžních prostředků prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb formou poštovního poukazu.
- vést o uskutečněných platbách evidenci v rozsahu a způsobem stanoveným v prováděcím předpise
- monitorovat prostor zařízení kamerovým systémem, uchovávat záznam z kamerového systému po dobu 30 dnů a na vyžádání tento záznam poskytnout kontrolním orgánům; (rozsah monitorování,

pokračování na následující straně >>

THE POWER COMPANY

pokračování z předchozí strany >>

technické požadavky na kamerový systém a požadavky na uchování záznamu zatím není znám)

- prokazatelně proškolení všichni pracovníci, kteří vykonávají obsluhu zařízení, pro získání potřebných znalostí, dovedností a postupů pro plnění povinností při přebírání odpadů

Provozovatel mobilního zařízení nesmí do mobilního zařízení určeného ke sběru, úpravě a využití odpadu převzít vyjmenovaný odpad ani od nepodnikajících fyzických osob, ani od jiného původce odpadu.

POVOLENÍ PROVOZU ZAŘÍZENÍ

Bez povolení provozu zařízení smí být provozována pouze zařízení k využití odpadu, která přijímají odpad jako vstupní surovinu výroby, vymezená v příloze č. 3 k zákonu.

Ostatní zařízení ke skladování (nové), sběru (již není definován výkup), úpravě, využití nebo odstranění odpadu lze provozovat pouze na základě povolení provozu zařízení uděleného krajským úřadem příslušným podle místa, kde se zařízení nachází. Povolení provozu zařízení se uděluje zařízením:

- v rozsahu přílohy č. 1 Katalog zařízení, který velmi podrobně uvádí různé oblasti nakládání s odpady, procesy, technologie, činnosti a k tomu povolené způsoby nakládání s odpady ve formě R a D kódů (N kódy budou zrušeny)
- na dobu neurčitou s výjimkou mobilních zařízení (povolení se vydá max. na 6 let a nezaniká, pokud provozovatel požádá o prodloužení nejpozději 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo povolení vydáno)
- v povolení lze stanovit podmínky, které zajistí dostatečnou ochranu životního prostředí nebo zdraví lidí, pokud podmínky provozu zařízení uvedené v žádosti nejsou pro ochranu dostatečné
- účastníkem řízení o vydání povolení je též obec, na jejímž území má být zařízení provozováno

Součástí povolení provozu zařízení je provozní řád zařízení. Provozovatel zařízení je povinen předložit upravený provozní řád krajskému úřadu ke schválení do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti změny právního předpisu, kterým je obsah provozního řádu dotčen.

Nově provozovatel každého zařízení povoleného na dobu neurčitou je povinen do 6 let ode dne nabytí právní moci povolení provozu zařízení nebo jeho poslední změny, zpracovat a předložit ke schválení zprávu o revizi. V případě, že tak neučiní, povolení provozu zařízení zaniká!

Pokud provozovatel zařízení shledá při revizi údajů uvedených v povolení vč. provozního řádu, že je nezbytné provést změnu povolení provozu zařízení, požádá společně s předložením zprávy o revizi o změnu povolení provozu zařízení, příp. předloží upravený provozní řád. Krajský úřad může vyzvat provozovatele zařízení k doplnění předložené zprávy o revizi, podané žádosti o změnu povolení, případně k úpravě provozního řádu. Nedoplnění zprávy o revizi nebo žádosti o změnu povolení provozu zařízení požadovaným způsobem ve stanovené lhůtě, je důvodem zrušení povolení provozu zařízení!

VZTAH KE STAVEBNÍMU ŘÁDU

Bez povolení provozu zařízení nebude možné pro stavby určené ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadů vydat kolaudační souhlas, kolaudační rozhodnutí, povolení k předčasnému užívání stavby, povolení ke zkušebnímu provozu a souhlas nebo povolení ke změně užívání stavby podle stavebního zákona. Přičemž povolení provozu zařízení nabude účinnosti až dnem nabytí právní moci povolení podle stavebního zákona, pokud je vyžadováno (př. povolení k předčasnému užívání stavby, povolení ke zkušebnímu provozu nebo povolení ke změně v užívání stavby nebo dnem nabytí právních účinků kolaudačního souhlasu nebo souhlasu se změnou v užívání stavby).

ZMĚNA, ZRUŠENÍ A ZÁNİK POVOLENÍ PROVOZU ZAŘÍZENÍ

Krajský úřad zruší nebo změní povolení provozu zařízení, pokud

- dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení,
- provozovatel zařízení není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí stanovené právními předpisy, nebo
- mění nebo ruší povolení, že věc přestává být odpadem
- se mění povolení provozu zařízení na žádost právního nástupce provozovatele zařízení

Krajský úřad zruší povolení provozu zařízení, pokud provozovatel zařízení

- opakovaně porušuje povinnosti stanovené v NZoO nebo VUŽ nebo opakovaně neplní podmínky, na které je povolení vázáno (čtete pozorně celé rozhodnutí o povolení provozu zařízení),
- při kontrole plnění povinností stano- vých NZoO nebo VUŽ opakovaně poruší povinnost kontrolované osoby nebo povinné osoby podle kontrolního řádu (zák. č. 255/2012 Sb.),
- poruší zákaz převzetí odpadu za úplaty od nepodnikajících fyzických osob,
- poskytne úhradu za vykoupený odpad jiným způsobem, než je zákonem stanoveno,
- nevede evidenci o osobách a o odpadech nebo
- marně uplynula lhůta pro podání zprávy o revizi nebo žádosti o prodloužení

Povolení provozu zařízení zaniká

- zánikem provozovatele zařízení bez právního nástupce nebo
- ukončením provozu zařízení, pokud byly odpady soustředěné v zařízení předány do jiného zařízení (den ukončení provozu zařízení je nutno ohlásit přes ISPOP).

Přechodná ustanovení

Zařízení provozovaná na základě platného souhlasu vydaného dle § 14 odst. 1 současného zák. č. 185/2001 Sb. jsou považována za zařízení podle nového zákona do uplynutí doby platnosti souhlasu, na základě kterého jsou provozována, nejdéle však

- do 1 roku ode dne nabytí účinnosti zákona - mobilní zařízení ke sběru a výkupu
- do 2 let - zařízení ke sběru nebo výkupu odpadu
- do 3 let - zařízení k využívání nebo odstraňování odpadu

Ve výše uvedených případech platí, že pokud provozovatel zařízení požádá o vydání „nového“ povolení podle § 14/1 nového zákona 6 měsíců před uplynutím doby platnosti „starého“ souhlasu podle § 14/1 současného zákona - zařízení může být provozováno na základě „starého“ souhlasu až do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto (tzn., že starý souhlas může platit i déle, než je stanovené přechodné období v případě, že krajské úřady nestihnou vydat nová povolení do konce jednotlivých přechodných lhůt)

Vzhledem k nové právní úpravě v oblasti provozování zařízení platí i další přechodné lhůty.

Zařízení provozovaná podle § 14 odst. 2 současného zákona č. 185/2001 Sb. mohou přijímat odpady bez povolení vydaného podle nového zákona po dobu 1 roku od nabytí účinnosti NZoO.

Sklady odpadů mohou být provozovány bez povolení vydaného podle nového zákona po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti NZoO.

Provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady, které bylo uvedeno do provozu přede dnem nabytí účinnosti nového zákona, je povinen nejpozději 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti nového zákona sjednat pojištění odpovědnosti.

Pokud původce odpadu nebo provozovatel zařízení ukončili činnost v provozovně před nabytím účinnosti nového zákona a nepředali odpady soustředěné v provozovně oprávněné osobě, jsou povinni tak učinit do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti nového zákona.

NOVINKY V ZÁKLADNÍCH POJMECH

- Skladování odpadu je časově omezeno, a to na dobu nejdéle 1 roku v případě uložení odpadů v zařízení před jejich odstraněním, nebo na dobu nejdéle 3 let před jejich využitím.
- Zavádí se nové pojmy (druhotná surovina, soustředování odpadu, zprostředkování odpadu, školní sběr apod.) a doby, po které lze výjmenovanými způsoby nakládat s odpadem.

Bulletin Svaz výkupců a zpracovatelů druhotných surovin, z.s. vydává pro své členy a partnery.

adresa:

Bechyňská 640
Praha 9 - Letňany
199 00
IČ: 22728210
e-mail: svds@svds.cz
www.svds.cz

odpovědný redaktor: Petr Miller

foto: SVDS Archiv, reklamní materiály

výroba: Pavla Hejralová

tisk: FiZu.cz

Číslo vydáno nákladem 120 výtisků.

Peter Čech přijal pozvání výboru SVDS aby se účastnil jeho 56. jednání

Ve svém vystoupení představil EuRIC a zejména seznámil s přístupem EuRIC k řešení evropské odpadářské problematiky. Zástupci SVDS se pravidelně účastní zasedání v Bruselu nebo v Berlíně, vynechali jsme však poslední bruselské zasedání v listopadu 2016 a proto jsme očekávali podrobné informace, co se na listopadovém jednání odehrálo. Volba nových orgánů, která byla na programu, byla v případě našeho členství v odnoži EuRIC, v EFR, jednoznačná a tak nebylo překvapením, že vše proběhlo hladce. Členy výboru spíše zajímalo, jaký je přístup EuRIC k projednáváním návrhům, které souvisejí s odpadářskou problematikou a v neposlední řadě jaká je pozice EuRIC k udělení statusu tržní ekonomiky Číně, protože to je problém, jehož řešení se očekává v řádu několika dnů. I když se může zdát, že to není problém, se kterým se musí výbor SVDS prioritně zabývat, pak opak je pravdou. A není to jen problém Číny a dumpingových cen, kterými devastuje evropský ocelářský segment. Neméně stejně velký je problém emisí, který je více devastující než dumpingové ceny. Náš host z Bruselu, se zhostil své úlohy na výbornou a jeho odpovědi a zejména vize, kterými se bude ubírat další činnost EuRIC na cestě k optimálně přijatelné evropské odpadové legislativě, plně uspokojila účastníky jednání výboru.

Výbor si samozřejmě nenechá informace, důležité pro naše podnikání, pro sebe, ale na stránkách www.svds.cz se o ně podělí se všemi členy.

Představujeme naše kolegy z Bruselu

Peter Čech

Nastoupil do Euric v září 2015. V současné době zastává pozici Junior asistent generálního ředitele EuRIC AISBL. Má silné akademické zázemí v evropském právu a ekonomii. Praktické zkušenosti v oblasti práva a záležitostí EU získal svou pracovní zkušeností v Europe Direct - Direct centrálního informačního servisu EU - a v advokátní kanceláři. Petr hovoří plynule anglicky, německy, slovensky a česky.

PROJEKTY SVDS

(motto)

„Rok se sešel s rokem“ (jen historizující parafráze) a máme před sebou úkol informovat o práci na poli vzdělávání pracovníků pro recyklaci. „Vzdělávání“, které jako obecná kategorie aktivních činností je ve formálním pojetí soubor „znalostí a dovedností“, zaměřený na určitou profesionální zdatnost.

Pro tentokrát si tohoto problému povšimneme ze dvou zorných úhlů:

- jako faktografie uskutečněných prací pro oblast recyklace odpadů a druhotných surovin (v tomto příspěvku)
- jako filosoficky podložené, tematicky specializované aktivity v rámci širšího vzdělávacího kontextu v České republice (v rámci samostatného příspěvku).

Systém vzdělávání specialistů pro recyklaci

Tento specializovaný vzdělávací systém vznikl jako jedna z aktivit SVDS (tehdy ještě ve „Sdružení“ v roce 2009, kdy se podařilo přesvědčit MPSV a MPO o tom, že si tato oblast zasluhuje specializované vzdělávání. Tato kratičká exkurze do minulosti hlavně pro ty, kteří toto období nepamatují (bližší podrobnosti jsou mj. v Bulletinu č.05/2015). V roce 2010 /2011 pak již v rámci NSK - Národní soustavy kvalifikací byla zpracována první PK - Profesní kvalifikace s názvem Pracovník recyklace v k.ú. úrovni 3. Tedy na úrovni kvalifikovaného dělníka s prakticky univerzálním posláním pro práci ve věcně příslušných firmách. A další PK - Profesní kvalifikace pak následovaly na základě posouzení potřeb pracovního trhu v dané oblasti. Od roku 2013 byla uplatněna kvalifikovaná změna přístupu - pokrytí potřeb profesních kvalifikací pro recyklaci bylo definováno a dále zpracováno jako systém s určitou věcnou a kvalifikační hierarchií, navíc rozšířený i do odpadových a surovinových oblastí mimo bezprostřední zájmy SVDS. Tato skutečnost prokázala obecnou potřebu takového řešení a zajistila nejen řešení pro „odpady“ spadající do působnosti zpětného odběru (autovraky a další), ale i do odpadových komodit s mimořádně masivním výskytem - stavebních a energetických.

VZDĚLANOST A SPECIALISTÉ PRO RECYKLACI / 2016

(E. Polívka - M. Říha)

Ve stejné době byla zahájena i harmonizace řešení s NSP - Národní soustavou povolání, do které byly zařazeny tzv. JP - Jednotky práce pro recyklaci s cílem otevřít cestu k vytvoření odpovídajících studijních oborů na příslušných stupních standardního školního systému.

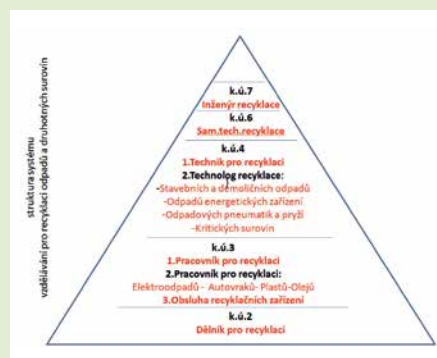
Pro oblast recyklace odpadů a druhotných surovin byly vypracovány PK a JP kvalifikační úrovně v širokém rozptýlu od k.ú. 2 - Dělníka až po k.ú. 7 - Inženýra pro recyklaci.

A v roce 2016 v podstatě jako „předstihové“ řešení byla zpracována PK pro zcela novou komoditu - pro recyklaci tzv. kritických surovin. A tím byly pokryty potřeby vyplývající i z nejnovějších trendů směřujících k oběhové (cirkulační) ekonomice, kde recyklace tvoří jeden z pilířů řešení.

Pro základní ilustraci celého systému nám postačí jeho obrazové znázornění použité pro informaci „Rady vlády ČR pro energetickou a surovinovou politiku“

Obr. č. 1

Struktura vzdělávání pro recyklaci

Toto zobrazení je nutno k dnešnímu dni doplnit o další zpracované PK a JP, což bude přehlednější v podobě tabulky uspořádané podle kvalifikačních úrovní (k. ú.), doplněné o aktualizací poznámky.

A. Ve struktuře NSK-Národní soustavy kvalifikací

1. k.ú. 2 Dělník pro recyklaci (kód: 28-047-E) – realizovány 3 úspěšné ověřovací zkoušky

2. k.ú. 3 Pracovník pro recyklaci (kód: 28-036-H) – realizováno 81 úspěš-

ných zkoušek (pozn.: pro tyto PK existuje hlavní AOs -Autorizovaná osoba- Český faktoring a.s., která realizovala výše uvedené úspěšné ověřovací zkoušky. Tato AOs disponuje 11 zástupci, kteří jsou k provádění zkoušek oprávněni. Samostatně byly ve spolupráci se Střední školou řemesel a služeb ve Stochově v rámci Projektů rekvalifikace UNIV 3 realizovány k uvedeným PK vzorové kurzy a zkoušky (celkem úspěšných 7 osob z podnikatelské sféry)

- Pracovník pro recyklaci vozidel s ukončenou životností (kód: 28-071-H)
- Pracovník pro recyklaci elektroodpadů (kód: 28-070-H)
- Obsluha recyklačních zařízení (kód: 28-053-H)
- Pracovník recyklace odpadních olejů (schválen 10/2016)

3. k.ú. 4 Technik pro recyklaci (kód: 28-050-M)

Technolog zpracování plastů (kód: 28-096-H)

Technolog pro recyklaci odpadových pneumatik a pryží (kód: 28-074-M)

Technolog pro recyklaci odpadů z energetických zařízení (kód: 28-072-M)

Technolog pro recyklaci stavebních a demoličních odpadů (kód: 28-073-M)

Technolog pro recyklaci kritických surovin (schválen 10/2016)

4. k.ú. 6 Samostatný technik pro recyklaci (kód: 28-095-R)

(pozn.: byly vyprojektovány ještě tzv. UPV - Úplné profesní kvalifikace, které kombinují některé výše uvedené PK do komplexnějších položek :

- UPK Dělník pro recyklaci – k.ú.2.– kód 28-99-E/15
- UPK Pracovník pro recyklaci – k.ú.3.– kód 28-99-H/14
- UPK Technolog recyklaci – k.ú.4.– kód 28-99-M/10
- UPK Technik pro recyklaci – k.ú.4.– kód 28-99-M/20

Podmínky pro jejich praktické uplatnění budou ale formulovány v průběhu roku 2017.)

B. Ve struktuře NSP - Národní soustavy povolání

Protože JP - Jednotky práce pro oblast recyklace jsou zatím mimo bezprostřední realizační potřeby podnikatelské sféry a představují problém dlouhodobého řešení v úrovni řídicích orgánů (rok 2017 a další) jsou uvedeny jen pro celkovou informaci.

- o Dělník pro recyklaci – NSP 2 - ID 102457
- o Pracovník pro recyklaci – NSP 3-ID 101764
- o Technik pro recyklaci – NSP 4 - ID 101761
- o Technolog recyklaci – NSP 4 - ID 102968

o Inženýr recyklaci – NSP 7-ID 103037

Inženýr recyklaci je zvýrazněn z toho důvodu, že nemá odraz v NSK a představuje završení celého systému vzdělávání pro recyklaci.

Jinak nedokonalá harmonizace prací na NSP a NSK zanesla především do NSP/recyklaci určité nepřesnosti, jejichž odstranění bude řešeno v další etapě rozvoje NSP jako celku. Ale to jsou problémy aktuální pro řídicí a projektovou sféru. Mimo jiné i při řešení styčných ploch mezi oblastmi odpadového hospodářství (spíše zájem „životního prostředí“) a druhotných surovin (spíše zájem „materiálového hospodářství“), které mají základ v historii odpadové legislativy, ale které v poslední době často kolidují s novými vývojovými trendy - politikou druhotných surovin, kritických surovin, oběhového hospodaření apod.

Závěr

Systém vzdělávání specialistů v NSK pro recyklaci odpadů a druhotných surovin je prakticky dobudován především na úseku zájmů a potřeb podnikatelské sféry. Metodika NSK totiž umožňuje rychlé získání potřebných kvalifikací, většinou v rámci rekvalifikací nebo operativního zvyšování kvalifikací. První realizační kroky byly popsány výše (viz A, AO apod.), další se připravují.

Pro rok 2017 se uvažuje pouze s doplněním systému o PK „Výkupce druhotných surovin“ - k.ú. 3 a zahájení programové revize a harmonizace PK (NSK) a JP (NSP).

Na zpracování výše uvedeného systému vzdělávání pro recyklaci odpadů a druhotných surovin se podílelo více jak padesát odborníků z podnikatelské a vzdělávací sféry. Zasluhují uznání a díky za práci, obdobně jako SVDS za navržení a prosazení popsaného systému.

NĚKOLIK ÚVAH O VZDĚLÁVÁNÍ OBECNĚ A VZDĚLÁVÁNÍ PRO RECYKLACI ZVLÁŠTĚ

V posledních letech, kam se podíváme, tak čteme, jak nám chybí technicky vzdělaní pracovníci. Od dělníků přes střední technické „kádry“ až po inženýry (vědce necháme stranou). A co všechno je potřeba udělat, aby se situace zlepšila. Jenom se nějak neuvádí to, kdo zničil v devadesátých letech naše učňovské a technické školství, které vycházelo ze zkušeností našich pradědů, dědů a otců a patřilo k nejlepším v Evropě, která je často opisovala a dodnes z toho těží.

A tak sledujeme jak „nová“ „managerská“ generace na MŠMT, MPSV, v Poslaneckých výborech a dalších orgánech přijede (přijela před dvěma roky) nadšená ze „západní Evropy“, nadšená z duálního vzdělávání jako naší záchrany, aby brzo zjistila, že tomu u nás brání několik nových zákonů. A navíc si ani nevšimli, že to byl systém v podstatě opsaný od nás před 30-ti lety. I já (a asi někteří „dospělejší z členů SVDS“) jsem „výplodem“ duálního systému, který u nás fungoval před mnoha lety

už za socialistické éry. Ale co bylo, nedá se odstát a nám nezbyvá než doufat, že nová řídicí garnitura (resp. garnitury), ovládající naše vzdělávací systémy, se propracují k tomu, co naše hospodářství potřebuje. Co mělo a co snad někdy zase bude mít - strukturovaný vzdělávací systém s optimalizací technických a netechnických oborů (ale bude to fuška). A také systém zbavený devastačních vlivů soukromých škol, které se vlivem „shovívavého“ přístupu státu jako regulátora, ve značné míře chovají jako obchodníci s dokumenty o absolvování školy než jako kvalitní, odborně náročné vzdělávací instituce.

A v této nepřilíh optimistické situaci se poměrně dlouhodobě (my, tedy SVDS) zabýváme jedním z dílčích vzdělávacích segmentů - vzdělávání specialistů pro recyklaci druhotných surovin. A nebýt aktivity SVDS (a pochopení MPSV a MPO), by si tohoto segmentu nikdo nevšiml. A to přes jeho těsnou návaznost na „populárnější“ segmenty vzdělávání pro ochra-

nu životního prostředí a nakládání s odpady. A dnes dokonce na „supermoderní“ oběhovou - cirkulární ekonomiku.

V předchozím příspěvku jsme rekapitulovali celkový přehled současného systému vzdělávání specialistů pro recyklaci, který je převážně konstruován pro řešení technické a technologické stránky recyklačních procesů. Navíc v širokém spektru materiálových komodit. Stal se i součástí významných dokumentů, např. „Akčního plánu pro plnění politiky druhotných surovin ČR“ (MPO 2015).

V obecné rovině lze konstatovat, že prakticky nikdo nezpochybňuje potřebu zajištění odborně vzdělaných specialistů pro všechny hospodářské činnosti. Jinými slovy; „nikdo nezpochybňuje potřeby specializovaných vzdělávacích systémů a jejich absolventů“. Což platí i pro oblast recyklace druhotných surovin. Tedy pro oblast, která svou materiálovou strukturou, existencí drahých i nebezpečných materiálů, významem pro oběhové hospodářství, obchodní sféru i zaměstnanost a vlastně i svým ekonomickým obrátem, prakticky představuje samostatné odvětví.

Ale do optimálního řešení speciální vzdělanosti pro tuto oblast zhruba před nedávnem

pokračování na následující straně >>

pokračování z předchozí strany >>

začaly nepříznivě zasahovat (skoro by se chtělo říci „dopadat“) vnitrostátní i globálnější problémy. Klesají ceny většiny vykupovaných materiálů, komplikují se provozní předpisy, jsou vytvářeny tlaky na přesměrování materiálových toků k „prominentním“ subjektům atd., atd. K tomu přípravy nových zákonů, bruselská administrativní záplava a další.

A bude zřejmě ještě hůře, přesně podle starého provokativního hesla... lépe již bylo. Ve výsledku především ekonomicky a nepochybně i zaměstnanecky. Zvláště pro malé podnikatelské jednotky, což můžeme pozorovat ve všech oborech, nejen ve výkupu druhotných surovin. Politické proklamace (tzv. napříč politickým spektrem) jsou v podstatě zastírací manévry a to nejméně i v celoevropském měřítku.

A tak je na pořadu dne otázka co dělat?

Je toho hodně a také se toho hodně dělá, i v rámci SVDS. Nejen ke změnám zákona o odpadech a navazujícím dokumentům, ale i ke zmíněné bruselské administrativní záplavě. Tady jde ale spíše o strategicky orientované problémy s delším realizačním horizontem. Běžný podnikatelský život však obsahuje širokou paletu každodenních a krátkodobých aktivit, které jsou pro podnikání také nezbytné a často „viditelnější“. Nechci a ani nemohu dělat analýzu jejich rozsáhlého souboru, navíc s celou řadou z nich si poradí sami podnikatelé a tedy i členská základna SVDS sama.

Ale stejně tak nemohu neupozornit na jednu nedostatečně zhodnocenou problemovou oblast. Všichni jsme prakticky několik let byli na „vlastní kůži“ svědky programové dehonestaci podnikatelů ve výkupu (a zpracování i obchodování) druhotných surovin. Jako záminka byla využita jedna část obecné kriminality - drobné krádeže kovů. Byla zdůrazňována nebezpečnost krádeží řady součástí městských mobiliářů, bezpečnostních prvků, součástí strojů atd. Podrobnosti jsou dostatečně známy, stejně jako skutečnost, že prioritně nešlo o kriticky nebezpečnou kriminalitu (navíc ekonomicky s bagatelním rozsahem). Ale o programovou snahu o přesměrování materiálových toků obchodně atraktivních druhotných surovin ve prospěch protěžovaných subjektů. Navíc s evidentními prvky „znárodnění“ osobního majetku, především

vlastnictví různých kovových předmětů a zařízení. Existující řešení (včetně omezení výkupu některých materiálových položek a způsobů platebního styku) je vybojovaný kompromis. Který ovšem nemusí být konečný, protože zájmy na přesměrování materiálových toků nezmizely, spíše byly takticky odsunuty do dalších období. Organizační problémy, materiálové a finanční újmy výkupců a zpracovatelů druhotných surovin jsou prokazatelné. Na druhé straně, při hledání konsenzu je některé nově nastavené prvky práce možno považovat za určitou kultivaci podnikání v této podnikatelské oblasti.

A slovo „kultivace“ otevírá cestu k hledání dalších opatření s podobnou působností. Jedno, a nikoliv bezvýznamné, již bylo v rámci členské základny SVDS realizováno - jak ve znění stanov, tak především v deseti doporučeních (viz [www stránky SVDS](http://www.svds.cz)), které vyjadřují určitý spolkový etický kodex. A jsou tam i položky, které akcentují potřebu zlepšení zaměstnanecké politiky a edukační politiky zaměřené na zvyšování kvalifikace a rekvalifikace. SVDS má tedy ve „svých rukách“ jak programový záměr, tak nástroje k jeho realizaci a tím je specializovaný vzdělávací systém citovaný v jiném příspěvku v tomto Bulletinu.

Je ovšem potřeba se hlouběji zamyslet nad skutečnostmi, proč zvyšovat kvalifikační úroveň ve členské základně SVDS. A to v době, kdy existují poměrně závažné problémy v celé oblasti, které mohou dosáhnout i existenčních hrozeb pro řadu firem. Na základě hesla že je „bližší košile než kabát“ ponecháme stranou širší pohled na celou oblast výkupu a zpracování druhotných surovin a starejme se prioritně o své spolkové zájmy.

Zcela obecné zdůvodnění můžeme hledat ve skutečnosti, že příslušné vzdělání a kvalifikace nikdy neuškodí.

Specifické zdůvodnění je ovšem poněkud širší:

- V posledních několika měsících jsem se při jednání na různých úrovních opakovaně setkal s poněkud „kritickým“ pohledem na naše firmy. Je to výsledek výše zmíněné snahy o získání zdrojů druhotných surovin ve prospěch vybraných subjektů, a vytvoření atmosféry naznačující „blízkost zájmů“ kriminálních dodavatelů kradených materiálů a jejich výkupců.

Tento negativní pohled zvenku je nezbytné eliminovat. Není totiž důležité, co si o sobě myslíme my sami, ale to, co si o nás myslí

okolí. A dokladování speciální kvalifikace zaměstnanců by měl být jedním z nástrojů takového „nápravného“ programu.

- Máme k dispozici strukturovaný vzdělávací systém, který umožňuje cílené zvyšování kvalifikace a nikoliv plýtvání kvalifikací tam, kde není potřeba. A je oficiální součástí NSK - Národní soustavy kvalifikací

- Velmi důležitá pro praktický život je skutečnost, že na zvyšování kvalifikace (např. v případě ohrožení pracovního místa z důvodů nekvalifikace) i na rekvalifikace (např. v případě získávání pracovníků z dispozic Úřadů práce) jsou k dispozici státem vyčleněné finanční prostředky. Pro potřeby výkupců a zpracovatelů druhotných surovin zatím téměř nečerpané. Není to chyba?

- Kromě toho má i SVDS možnost dislokovat část svých finančních prostředků pro podporu účelových vzdělávacích aplikací u svých členů.

- Vlastní ekonomické zatížení členů SVDS pro získání cílených kvalifikací pro své vybrané zaměstnance je možno minimalizovat.

Důležité je ovšem jaké přínosy lze očekávat od takového programu:

- směrem k „veřejnosti“ nápravu negativních postojů a zvýšení prestiže u řídicích orgánů,

- získání vnitřních benefitů z lepších znalostí a dovedností zaměstnanců,

- využití komunikace s pobočkami Úřadu práce při zajištění pracovních míst a využívání dotovaných zdrojů pracovních sil,

- otevření zcela nové iniciativy SVDS vůči řídicí sféře, zaměřené na úpravu legislativy pro získání podnikatelského oprávnění pro výkup a zpracování druhotných surovin.

V technologicky a ekonomicky náročné oblasti musí být uplatněn požadavek speciální kvalifikace, která jako jedna z podmínek pro získání podnikatelského oprávnění by měla přispět k „vyčištění“ sítě výkupců a zpracovatelů druhotných surovin od elementů, které kazí pověst podnikatelů v dané oblasti. Uvedené náměty vyžadují posouzení kombinace pohledů „od stolu a z praxe“, která může nastartovat rozumné řešení. A není na co čekat. Některé prováděcí prvky jsou v rámci SVDS připraveny.

10. 11. 2016

Emil Polívka sen.